

Službeni list

Europske unije

C 128

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.
12. travnja 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 128/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 128/02 Predmet C-760/18: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grčka) – M.V. i dr./ Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) „Dimos Agiou Nikolaou” („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 5. – Mjere za sprečavanje zlouporaba koje proizlaze iz uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Ugovori o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru – Uzastopni ugovori ili prvi produljeni ugovor – Jednakovrijedna zakonska mjera – Apsolutna ustavna zabrana pretvorbe ugovora o radu na određeno vrijeme u ugovore na neodređeno vrijeme – Obveza usklađenog tumačenja”) 2

2021/C 128/03 Predmet C-56/19 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. veljače 2021. – RFA International LP/Europska komisija („Žalba – Damping – Uvoz ferosilicija podrijetlom iz Rusije – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 11. stavci 9. i 10. – Odbijanje zahtjeva za povrat plaćenih antidampinskih pristojbi – Izračunana izvozna cijena – Ocjena odražavanja antidampinskih pristojbi na preprodajne cijene i naknadne prodajne cijene u Europskoj uniji – Obveza primjene iste metodologije koja je primijenjena u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja antidampinske pristojbe – Promjena okolnosti – Odbitak plaćenih antidampinskih pristojbi – Uvjjerljivi dokazi”) 3

HR

2021/C 128/04	Spojeni predmeti C-407/19 i C-471/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Raad van State i Grondwettelijk Hof – Belgija) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)/Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19) („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 45. UFEU a – Slobodno kretanje radnika – Članak 49. UFEU a – Sloboda poslovnog nastana – Članak 56. UFEU a – Slobodno pružanje usluga – Obavljanje lučkih djelatnosti – Lučki radnici – Pristup zanimanju i zapošljavanje – Pravila priznavanja lučkih radnika – Lučki radnici koji nisu dio kvote radnika propisane nacionalnim zakonodavstvom – Ograničenje trajanja ugovora o radu – Mobilnost lučkih radnika među lučkim područjima – Radnici koji obavljaju logističke poslove – Potvrda o sigurnosti – Važni razlozi u općem interesu – Sigurnost u lučkim područjima – Zaštita radnika – Proporcionalnost”)	3
2021/C 128/05	Predmet C-77/20: Presuda Suda (šesto vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal – Irska) – kazneni postupak protiv K. M. („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička ribarstvena politika – Uredba (EZ) br. 1224/2009 – Sustav kontrole za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike – Uporaba na ribarskom plovilu uređaja koji omogućuje automatsko razvrstavanje ribe po veličini – Članak 89. – Mjere za osiguranje sukladnosti s pravilima – Članak 90. – Kaznene sankcije – Načelo proporcionalnosti”)	5
2021/C 128/06	Predmet C-356/20 P: Žalba koju je 31. srpnja 2020. podnio AL protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 10. lipnja 2020. u predmetu T-83/19, AL/Komisija	5
2021/C 128/07	Predmet C-561/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2020. uputio Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija) – Q, R, S/United Airlines, Inc.	6
2021/C 128/08	Predmet C-579/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2020. uputio Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem (Nizozemska) – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid . . .	6
2021/C 128/09	Predmet C-624/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2020. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Predmet C-626/20 P: Žalba koju je 23. studenoga 2020. podnio Arkadiusz Kaminski protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 23. rujna 2020. u predmetu T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski .	8
2021/C 128/11	Predmet C-665/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2020. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Europäischer Haftbefehl/X; druga stranka u postupku: Openbaar Ministerie	8
2021/C 128/12	Predmet C-674/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2020. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Predmet C-694/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2020. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering	10
2021/C 128/14	Predmet C-704/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2020. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/C, B	10
2021/C 128/15	Predmet C-712/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2020. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – GJ/Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Predmet C-713/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2020. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y/X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Predmet C-723/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Postupak u slučaju nesolventnosti nad imovinom društva Galapagos S.A., uz sudjelovanje DE, u svojstvu stečajnog upravitelja, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. i Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Predmet C-13/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2021. uputila Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumunjska) – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)	13
2021/C 128/19	Predmet C-18/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. siječnja 2021. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) – Uniqa Versicherungen AG/VU	13
2021/C 128/20	Predmet C-19/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2021. uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Predmet C-23/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2021. uputio Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgija) – IO/Valonska regija	15
2021/C 128/22	Predmet C-36/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2021. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (koji djeluje i pod nazivom De Scharrelderij)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Predmet C-38/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2021. uputio Landgerichts Ravensburg (Njemačka) – VK/BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Predmet C-39/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2021. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Predmet C-45/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputilo Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Banka Slovenije/Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Predmet C-51/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio Tallinna Halduskohus (Estonija) – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet	21
2021/C 128/27	Predmet C-52/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio cour d'appel de Liège (Belgija) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances	22
2021/C 128/28	Predmet C-53/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio cour d'appel de Liège (Belgija) 28. siječnja 2021. – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge – SPF Finances	23
2021/C 128/29	Predmet C-55/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio Vrhoven administrativen sad (Bugarska) – Direktor na Agencija „Mitnici”/IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD	23
2021/C 128/30	Predmet C-56/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2021. uputio Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) – „ARVI” ir ko UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Predmet C-61/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2021. uputio cour administrative d'appel de Versailles (Francuska) – JP/Ministre de la Transition écologique, Premier ministre	25
2021/C 128/32	Predmet C-65/21 P: Žalba koju je 2. veljače 2021. podnio SGL Carbon SE protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T- 639/18, SGL Carbon SE/ Komisija . . .	25
2021/C 128/33	Predmet C-68/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Iveco Orecchia SpA/APAM Esercizio SpA	26
2021/C 128/34	Predmet C-70/21: Tužba podnesena 3. veljače 2021. – Europska komisija/Helenska Republika	27
2021/C 128/35	Predmet C-73/21 P: Žalba koju je 3. veljače 2021. podnio Química del Nalón SA, prije Industrial Química del Nalón SA protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T-635/18 Industrial Química del Nalón SA/Komisija	28
2021/C 128/36	Predmet C-74/21 P: Žalba koju je 4. veljače 2021. podnio Deza a.s. protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T-638/18, Deza a.s./Komisija	29
2021/C 128/37	Predmet C-75/21 P: Žalba koju je 3. veljače 2021. podnio Bilbaína de Alquitranes, SA protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA/Komisija	30

Opći sud

2021/C 128/38	Predmet T-488/18: Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – XC/Komisija („Javna služba – Zapošljavanje – Otvoreni natječaj EPSO/AD/338/17 – Odluka povjerenstva za odabir da se tužitelju ne odobri sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja – Načelo nediskriminacije na temelju invalidnosti – Pristup dokumentima – Odbijanje zahtjeva za pristup pitanjima postavljenima na testiranju – Tajnost rada povjerenstva za odabir – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Otvoreni natječaj EPSO/AD/356/18 – Popis uspješnih kandidata – Tužba za poništenje – Nepostojanje pravnog interesa – Nedopuštenost – Odgovornost“)	32
2021/C 128/39	Spojeni predmeti T-345/19, T-346/19, T-364/19 do T-366/19, T-372/19 do T-375/19 i T-385/19: Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Santini i dr./Parlament („Institucionalno pravo – Jedinствeni status europskih zastupnika – Europski zastupnici izabrani u talijanskim izbornim jedinicama – Odluka br. 14/2018 u području mirovina koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma, Italija) – Izmjena iznosa mirovina talijanskih nacionalnih zastupnika – Posljedična izmjena iznosa mirovina određenih bivših europskih zastupnika izabranih u Italiji koju je proveo Europski parlament – Nadležnost autora akta – Obveza obrazlaganja – Stečena prava – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Pravo na vlasništvo – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Izvanugovorna odgovornost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima“)	33
2021/C 128/40	Predmet T-519/19: Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Forte/Parlament („Institucionalno pravo – Jedinствeni status europskog zastupnika – Europski zastupnici izabrani u talijanskim izbornim jedinicama – Odluka br. 14/2018 u području mirovina koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma, Italija) – Izmjena iznosa mirovina talijanskih nacionalnih zastupnika – Posljedična izmjena iznosa mirovina određenih bivših europskih zastupnika izabranih u Italiji koju je proveo Europski parlament – Nadležnost autora akta – Obveza obrazlaganja – Stečena prava – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Pravo na vlasništvo – Proporcionalnost – Jednako postupanje“)	33

2021/C 128/41	Predmet T-578/19: Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Sophia Group/Parlament („Ugovori o javnoj nabavi usluga – Postupak javne nabave – Pružanje usluga upravljanja zgradama – Odbijanje ponuditeljeve ponude – Dodjela ugovora drugom ponuditelju – Kriteriji za odabir – Kriteriji dodjele – Ekonomski najpovoljnija ponuda – Uporaba oznaka i potvrda prilikom izrade kriterija dodjele – Obveza obrazlaganja”)	34
2021/C 128/42	Predmet T-821/19: Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Herlyn i Beck/EUIPO – Brillux (B.home) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije B.home – Raniji međunarodni verbalni žig B-Wohnen – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	35
2021/C 128/43	Predmet T-117/20: Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – El Corte Inglés /EUIPO – MKR Design (PANTHÉ) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije PANTHÉ – Raniji nacionalni verbalni i figurativni žig PANTHER i raniji figurativni žig Europske unije P PANTHER – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijeg žiga”)	35
2021/C 128/44	Predmet T-776/20: Tužba podnesena 29. prosinca 2020. – Stockdale/Vijeće i dr.	36
2021/C 128/45	Predmet T-20/21: Tužba podnesena 17. siječnja 2021. – VI/Komisija	38
2021/C 128/46	Predmet T-22/21: Tužba podnesena 14. siječnja 2021. – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisija	39
2021/C 128/47	Predmet T-30/21: Tužba podnesena 21. siječnja 2021. – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Predmet T-49/21: Tužba podnesena 21. siječnja 2021. – PZ/Komisija	41
2021/C 128/49	Predmet T-52/21: Tužba podnesena 25. siječnja 2021. – ClientEarth/Komisija	41
2021/C 128/50	Predmet T-75/21: Tužba podnesena 5. veljače 2021. — Mendes de Almeida/Vijeće	42
2021/C 128/51	Predmet T-92/21: Tužba podnesena 12. veljače 2021. – Darment/Komisija	43
2021/C 128/52	Predmet T-103/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Boshab/Vijeće	44
2021/C 128/53	Predmet T-104/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kande Mupompa/Vijeće	44
2021/C 128/54	Predmet T-105/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kanyama/Vijeće	45
2021/C 128/55	Predmet T-106/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kazembe Musonda/Vijeće	45
2021/C 128/56	Predmet T-107/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Amisi Kumba/Vijeće	46
2021/C 128/57	Predmet T-108/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ilunga Luyoyo/Vijeće	46
2021/C 128/58	Predmet T-109/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Mutondo/Vijeće	47

2021/C 128/59	Predmet T-110/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kampete/Vijeće	47
2021/C 128/60	Predmet T-112/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Numbi/Vijeće	48
2021/C 128/61	Predmet T-113/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Team Beverage/EUIPO (Beverage Analytics)	48
2021/C 128/62	Predmet T-114/21: Tužba podnesena 20. veljače 2021. – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover) . .	49
2021/C 128/63	Predmet T-115/21: Tužba podnesena 20. veljače 2021. – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover) . . .	50
2021/C 128/64	Predmet T-117/21: Tužba podnesena 18. veljače 2021. – Deichmann/EUIPO – Munich (prikaz dvije ukrštene pruge postavljene na strani cipele)	50
2021/C 128/65	Predmet T-118/21: Tužba podnesena 22. veljače 2021. – Cilem Records International/EUIPO –KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Predmet T-119/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ramazani Shadary/Vijeće	52
2021/C 128/67	Predmet T-120/21: Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ruhorimbere/Vijeće	52

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 128/01)***Posljednja objava**

SL C 110, 29.3.2021.

Prethodne objave

SL C 98, 22.3.2021.

SL C 88, 15.3.2021.

SL C 79, 8.3.2021.

SL C 72, 1.3.2021.

SL C 62, 22.2.2021.

SL C 53, 15.2.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grčka) – M.V. i dr./ Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) „Dimos Agiou Nikolaou”

(Predmet C-760/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 5. – Mjere za sprečavanje zlouporaba koje proizlaze iz uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Ugovori o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru – Uzastopni ugovori ili prvi produljeni ugovor – Jednakovrijedna zakonska mjera – Apsolutna ustavna zabrana pretvorbe ugovora o radu na određeno vrijeme u ugovore na neodređeno vrijeme – Obveza usklađenog tumačenja”)

(2021/C 128/02)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M.V. i dr.

Tuženik: Organismos Topikis Aftodioikisis (OTA) „Dimos Agiou Nikolaou”

Izreka

1. Članak 1. i članak 5. stavak 2. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da izraz „uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme” koji se u njima nalazi obuhvaća i ex lege produljenje ugovora o radu na određeno vrijeme radnika u sektoru čistoće teritorijalnih zajednica, provedeno u skladu s izričitim nacionalnim odredbama i neovisno o tome što se nije poštovao pisani oblik, koji je načelno predviđen za sklapanje uzastopnih ugovora.
2. Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme treba tumačiti na način da, kada dođe do zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, u smislu te odredbe, obveza suda koji je uputio zahtjev da u najvećoj mogućoj mjeri provede tumačenje i primjenu svih relevantnih odredaba nacionalnog prava kojima se može primjereno sankcionirati ta zlouporaba i ukloniti posljedice povrede prava Unije uključuje procjenu mogu li se odredbe ranijeg nacionalnog propisa koji je još na snazi i koji dopušta pretvorbu uzastopnih ugovora na određeno vrijeme u ugovor o radu na neodređeno vrijeme primijeniti, ovisno o slučaju, radi tog usklađenog tumačenja iako nacionalne odredbe ustavne prirode apsolutno zabranjuju takvu pretvorbu u javnom sektoru.

⁽¹⁾ SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. veljače 2021. – RFA International LP/Europska komisija**(Predmet C-56/19 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba – Damping – Uvoz ferosilicija podrijetlom iz Rusije – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 11. stavci 9. i 10. – Odbijanje zahtjeva za povrat plaćenih antidampinskih pristojbi – Izračunana izvozna cijena – Ocjena odražavanja antidampinskih pristojbi na preprodajne cijene i naknadne prodajne cijene u Europskoj uniji – Obveza primjene iste metodologije koja je primijenjena u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja antidampinske pristojbe – Promjena okolnosti – Odbitak plaćenih antidampinskih pristojbi – Uvjerljivi dokazi”)

(2021/C 128/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: RFA International LP (zastupnici: B. Evtimov, *advokat*, M. Krestiyanova i E. Borovikov, *avocats*, N. Tuominen, *avocat* i D. O’Keeffe, *solicitor*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, A. Demeneix i P. Němečková, a zatim J.-F. Brakeland i P. Němečková, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu RFA International LP nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 155, 6. 5. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Raad van State i Grondwettelijk Hof – Belgija) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)/Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

(Spojeni predmeti C-407/19 i C-471/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 45. UFEU a – Slobodno kretanje radnika – Članak 49. UFEU a – Sloboda poslovnog nastana – Članak 56. UFEU a – Slobodno pružanje usluga – Obavljanje lučkih djelatnosti – Lučki radnici – Pristup zanimanju i zapošljavanje – Pravila priznavanja lučkih radnika – Lučki radnici koji nisu dio kvote radnika propisane nacionalnim zakonodavstvom – Ograničenje trajanja ugovora o radu – Mobilnost lučkih radnika među lučkim područjima – Radnici koji obavljaju logističke poslove – Potvrda o sigurnosti – Važni razlozi u općem interesu – Sigurnost u lučkim područjima – Zaštita radnika – Proporcionalnost”)

(2021/C 128/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Tuženici: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

uz sudjelovanje: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Izreka

1. Članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se osobe ili poduzetnici koji žele obavljati lučke djelatnosti u lučkom području, uključujući djelatnosti koje nisu ukrcaj ili iskrcaj brodova u užem smislu, obvezuju da zapošljavaju samo lučke radnike koji su priznati kao takvi u skladu s uvjetima i pravilima određenima na temelju tog propisa, ako se navedeni uvjeti i pravila, s jedne strane, zasnivaju na objektivnim i nediskriminatornim kriterijima koji su unaprijed poznati i omogućavaju lučkim radnicima drugih država članica da dokažu da u svojoj državi podrijetla ispunjavaju jednake zahtjeve poput onih koji se primjenjuju na nacionalne lučke radnike i, s druge strane, ne uspostavljaju ograničenu kvotu radnika koji se mogu tako priznati.
2. Članke 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis na temelju kojeg:
 - lučke radnike priznaje administrativna komisija, koju zajedno čine članovi koje imenuju organizacije poslodavaca i organizacije radnika;
 - ta komisija, ovisno o potrebama za radnom snagom, također odlučuje moraju li priznati radnici biti uključeni u kvotu lučkih radnika, pri čemu je za lučke radnike koji nisu preuzeti u tu kvotu trajanje njihova priznavanja ograničeno na trajanje njihova ugovora o radu, tako da se svaki put mora pokrenuti novi postupak priznavanja za svaki novi ugovor koji sklapaju, i
 - nije predviđen nikakav maksimalni rok u kojem navedena komisija mora odlučiti.
3. Članke 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg, osim ako može dokazati da u drugoj državi članici ispunjava jednake uvjete, radnik mora, kako bi bio priznat kao lučki radnik:
 - biti proglašen zdravstveno sposobnim od strane vanjske službe za prevenciju i zaštitu zdravlja na radnom mjestu, kojoj pripada organizacija kojoj obvezno moraju pristupiti svi poslodavci koji su aktivni u dotičnom lučkom području;
 - uspješno proći psihološka testiranja koja je provelo tijelo koje je u tu svrhu imenovala ta organizacija poslodavaca;
 - tri tjedna pohađati pripremne tečajeve koji se odnose na sigurnost na radu i stjecanje stručne osposobljenosti te
 - uspješno položiti završni ispit o tom osposobljavanju,pod uvjetom da zadaća povjerena organizaciji poslodavaca i, prema potrebi, sindikatima priznatih lučkih radnika prilikom imenovanja tijela zaduženih za provođenje takvih pretraga, testova ili ispitivanja ne može dovesti u pitanje njihovu transparentnost, objektivnost i nepristranost.
4. Članke 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg lučki radnici, priznati kao takvi u skladu s pravnim uređenjem koje se na njih primjenjivalo prije stupanja na snagu tog propisa, zadržavaju, na temelju tog propisa, svojstvo priznatih lučkih radnika i uključuju se u kvotu lučkih radnika predviđenu navedenim propisom.
5. Članke 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da se na prijenos lučkog radnika u kvotu radnika lučkog područja različitog od onoga u kojem je on dobio svoje priznanje primjenjuju uvjeti i pravila određeni kolektivnim ugovorom o radu, pod uvjetom da se oni pokažu nužnima i proporcionalnima u pogledu cilja osiguranja sigurnosti u svakom lučkom području, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

6. Članke 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se propisuje da logistički radnici moraju imati „potvrdu o sigurnosti” koja se izdaje uz predočenje njihove osobne iskaznice i njihova ugovora o radu i čiji su uvjeti izdavanja te postupak za njezino stjecanje određeni kolektivnim ugovorom o radu, ako su uvjeti izdavanja takve potvrde nužni i proporcionalni u odnosu na cilj jamčenja sigurnosti u lučkim područjima te se postupkom predviđenim za njezino stjecanje ne nalažu nerazumna i neproporcionalna administrativna opterećenja.

(¹) SL C 288, 26. 8. 2019.
SL C 348, 14. 10. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal – Irska) – kazneni postupak protiv K. M.

(Predmet C-77/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička ribarstvena politika – Uredba (EZ) br. 1224/2009 – Sustav kontrole za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike – Uporaba na ribarskom plovilu uređaja koji omogućuje automatsko razvrstavanje ribe po veličini – Članak 89. – Mjere za osiguranje sukladnosti s pravilima – Članak 90. – Kaznene sankcije – Načelo proporcionalnosti”)

(2021/C 128/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

K. M.

uz sudjelovanje: The Director of Public Prosecutions

Izreka

Članke 89. i 90. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 847/96, (EZ) br. 2371/2002, (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 768/2005, (EZ) br. 2115/2005, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007, (EZ) br. 676/2007, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1300/2008, (EZ) br. 1342/2008 i stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1627/94 i (EZ) br. 1966/2006, u vezi s načelom proporcionalnosti propisanim člankom 49. stavkom 3. Povelje, treba tumačiti na način da se, podložno provjerama koje treba izvršiti sud koji je uputio zahtjev, njima ne protivi nacionalna odredba koja, kako bi sankcionirala povredu članka 32. Uredbe br. 850/98 od 30. ožujka 1998. o očuvanju ribolovnih resursa putem tehničkih mjera za zaštitu nedoraslih morskih organizama, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 227/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013., uz izricanje novčane kazne predviđa i obvezno oduzimanje ulova i zabranjenog ili neusklađenog ribolovnog alata koji se nalazio na plovilu o kojem je riječ.

(¹) SL C 137, 27. 4. 2020.

Žalba koju je 31. srpnja 2020. podnio AL protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 10. lipnja 2020. u predmetu T-83/19, AL/Komisija

(Predmet C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: AL (zastupnici: S. Rodrigues, A. Blot, odvjetnici)

Druga stranka u žalbenom postupku: Europska komisija

Sud (šesto vijeće) je rješenjem od 10. prosinca 2020. odbio žalbu kao očito neosnovanu.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2020. uputio Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija) – Q, R, S/United Airlines, Inc.

(Predmet C-561/20)

(2021/C 128/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Sud za trgovačka društva na nizozemskom jeziku u Bruxellesu, Belgija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Q, R, S

Tuženik: United Airlines, Inc.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. točku (a) i članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, kako ih tumači Sud, tumačiti na način da putnik ima pravo na odštetu od zračnog prijevoznika koji nije zračni prijevoznik Zajednice, ako taj putnik zbog kašnjenja do kojeg je došlo na zadnjem letu čije se polazište i odredište nalaze na državnom području treće zemlje, bez zaustavljanja na državnom području države članice, na svoje konačno odredište stigne s više od tri sata zakašnjenja, a taj je let dio izravno povezanog leta čije je prvo polazište zračna luka koja se nalazi na državnom području države članice i koji u cijelosti izvodi zračni prijevoznik koji nije prijevoznik Zajednice te koji je putnik rezervirao na temelju jedinstvene rezervacije preko zračnog prijevoznika Zajednice koji ne izvodi nijedan dio tog leta?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: povređuje li se Uredbom br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, ako se tumači u smislu prvog pitanja, međunarodno pravo, osobito načelo u skladu s kojim svaka država ima potpunu i isključivu suverenost nad svojim državnim područjem i zračnim prostorom s obzirom na to da, u skladu s tim tumačenjem, pravo Unije treba primijeniti na situaciju koja se dogodila na državnom području treće zemlje?

⁽¹⁾ SL 2004, L 46, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2020. uputio Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem (Nizozemska) – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-579/20)

(2021/C 128/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: F, A, G, H, I

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Omogućava li se člankom 15. točkom (c) Direktive o kvalifikaciji ⁽¹⁾ isključivo zaštita u izvanrednim situacijama u kojima stupanj općeg nasilja koji karakterizira međunarodni ili unutarnji oružani sukob doseže toliko visoku razinu da se opravdano vjeruje da bi civil u slučaju vraćanja u dotičnu zemlju ili, ako je primjenjivo, na dotično područje, bio izložen stvarnom riziku trpljenja prijetnje u smislu te odredbe samom činjenicom svoje prisutnosti na tom teritoriju? Osim toga, treba li takvu izvanrednu situaciju smatrati situacijom „most extreme case of general violence” u smislu presude N. A./Ujedinjena Kraljevina ⁽²⁾?

U slučaju niječnog odgovora na prvi dio prvog pitanja:

2. Treba li članak 15. točku (c) Direktive o kvalifikacijama tumačiti na način da i niži stupanj općeg nasilja od onog koji je relevantan u okviru prethodno navedene izvanredne situacije u vezi s osobnim i individualnim okolnostima podnositelja zahtjeva može dovesti do toga da se opravdano vjeruje da će podnositelj zahtjeva u slučaju vraćanja u dotičnu zemlju ili na dotično područje biti izložen riziku trpljenja prijetnje u smislu te odredbe?

U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

3. Treba li u tom okviru primijeniti kliznu ljestvicu prema kojoj se razlikuju određeni stupnjevi općeg nasilja i pripadajući stupnjevi individualnih okolnosti? I koje su osobne i individualne okolnosti relevantne pri procjenjivanju nadležnog tijela za azil i nacionalnog suda?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

4. Je li u skladu s člankom 15. Direktive o kvalifikaciji da se podnositelju zahtjeva koji se nalazi u situaciji u kojoj postoji niži stupanj općeg nasilja od onog koji je relevantan u okviru prethodno navedene izvanredne situacije, i koji može dokazati da je on posebno pogođen zbog (među ostalim) elemenata svojstvenih njegovoj osobnoj situaciji, odobri supsidijarna zaštita isključivo prema članku 15. točkama (a) ili (b) te direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

⁽²⁾ ESLJP, 17. srpnja 2008., CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2020. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats
Amsterdam (Nizozemska) – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Predmet C-624/20)

(2021/C 128/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E. K.

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Potpada li određivanje je li pravo boravka prema članku 20. UFEU-a kao takvo po svojoj naravi privremeno ili nije privremeno, u nadležnost država članica ili se to mora definirati pravom Unije?
2. Ako se primjenjuje tumačenje u smislu prava Unije: treba li prilikom primjene Direktive 2003/109/EZ ⁽¹⁾ razlikovati različita ovisna prava boravka koja državljani trećih zemalja imaju prema pravu Unije, među njima i ovisno pravo boravka koje se priznaje članu obitelji građanina Unije u skladu s Direktivom o boravku i pravo boravka u skladu s člankom 20. UFEU-a?

3. Je li pravo boravka u skladu s člankom 20. UFEU-a, koje po svojoj naravi ovisi o postojanju odnosa ovisnosti između državljanina treće zemlje i građanina Unije te je stoga prolazno, privremene naravi?
4. Ako je pravo boravka u skladu s člankom 20. UFEU-a privremene naravi: treba li članak 3. stavak 2. točku (e) Direktive [u tom slučaju] tumačiti na način da mu se protivi odredba nacionalnog prava prema kojoj su dozvole boravka predviđene samo nacionalnim pravom isključene od stjecanja statusa osobe s dugotrajnim boravkom u smislu Direktive?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

Žalba koju je 23. studenoga 2020. podnio Arkadiusz Kaminski protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 23. rujna 2020. u predmetu T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski

(Predmet C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Arkadiusz Kaminski (zastupnici: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, *radcowie prawni*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Polfarmex S.A

Rješenjem od 28. siječnja 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je utvrdio da žalba nije dopuštena i da Arkadiusz Kaminski snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2020. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Europäischer Haftbefehl/X; druga stranka u postupku: Openbaar Ministerie

(Predmet C-665/20)

(2021/C 128/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Europski uhidbeni nalog protiv: X

Druga stranka u postupku: Openbaar Ministerie

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. točku 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP (¹) tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja, ako država članica odluči tu odredbu prenijeti u svoje nacionalno pravo, mora raspolagati određenim diskrecijskim pravom u pogledu pitanja treba li odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga?
2. Treba li pojam „isto kazneno djelo” iz članka 4. točke 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti u istom smislu kao u članku 3. točki 2. te okvirne odluke, a ako ne, kako taj pojam treba tumačiti u prvo navedenoj odredbi?

3. Treba li zahtjev u skladu s člankom 4. točkom 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP da je „kazna izdržana [...] ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena” tumačiti na način da je njime obuhvaćena situacija u kojoj je tražena osoba zbog istog kaznenog djela pravomoćno osuđena na kaznu zatvora koju je djelomice izdržala u državi u kojoj je presuda izrečena i od koje ju je, uostalom, pomilovalo tijelo te države koje nije pravosudno tijelo, u okviru opće mjere pomilovanja koja se primjenjuje i na osuđenike koji su, poput tražene osobe, počinili teška kaznena djela i koja ne počiva na racionalnim razmatranjima kazneno-političke naravi?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2020. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) –
Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale**

(Predmet C-674/20)

(2021/C 128/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Airbnb Ireland UC

Tuženik: Région de Bruxelles-Capitale

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 5. točku (a) Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (¹), tumačiti na način da je nacionalni propis – koji obvezuje pružatelje usluge posredovanja, čiji je cilj posredstvom elektroničke platforme povezati uz naknadu potencijalne najmoprimce s najmodavcima koji su pravne ili fizičke osobe koje nude kratkotrajni smještaj, da na zahtjev porezne uprave i pod prijetnjom upravne novčane kazne proslijede „podatke o najmodavcima i turističkim smještajnim objektima, kao i broj noćenja i smještajnih jedinica danih u najam tijekom protekle godine” u svrhu utvrđivanja poreznih obveznika regionalnog poreza na turističke smještajne objekte i njihovih oporezivih prihoda – obuhvaćen „područjem oporezivanja” te treba li, slijedom toga, smatrati da je isključen iz područja primjene te direktive?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članke 1. do 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem (²) tržištu tumačiti na način da se ta direktiva primjenjuje na nacionalno zakonodavstvo kao što je ono opisano u prvom prethodnom pitanju? Ovisno o slučaju, treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da se primjenjuje na takvo zakonodavstvo?
3. Treba li članak 15. stavak 2. Direktive 2000/31/EZ tumačiti na način da se primjenjuje na nacionalno zakonodavstvo kao što je ono opisano u prvom prethodnom pitanju te da se njime dopušta takvo zakonodavstvo?

(¹) SL 2000., L 178, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

(²) SL 2006., L 376, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2020. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering

(Predmet C-694/20)

(2021/C 128/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Tuženik: Vlaamse Regering

Prethodno pitanje

Povređuju li se člankom 1. točkom 2. Direktive Vijeća (EU) 2018/822⁽¹⁾ od 25. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje pravo na pošteno suđenje, kao što je zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, i pravo na poštovanje privatnog života, kao što je zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ako novi članak 8.ab stavak 5., dodan u Direktivu Vijeća 2011/16/EU⁽²⁾ od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ, predviđa da je, kada država članica poduzme mjere potrebne kako bi se posrednicima omogućilo izuzeće od obveze podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, ako bi se obvezom izvješćivanja prekršila obveza čuvanja profesionalne tajne na temelju nacionalnog prava te države članice, ta država članica dužna obvezati posrednike da bez odgode obavijeste sve druge posrednike, ili ako takvih posrednika nema, relevantnog poreznog obveznika o obvezama izvješćivanja kojima podliježu, ako ta obveza vodi tomu da je odvjetnik koji nastupa kao posrednik obavezan o informacijama za koje sazna u okviru obavljanja ključnih djelatnosti svoje profesije, odnosno obrane ili zastupanja stranke pred sudom i pravnog savjetovanja, kao i izvan sudskog postupka, izvijestiti drugog posrednika koji nije njegova stranka?

⁽¹⁾ SL 2018., L 139, str. 1.

⁽²⁾ SL 2011., L 64, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 363.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2020. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/C, B

(Predmet C-704/20)

(2021/C 128/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tuženik: C, B

Prethodna pitanja

Nalaže li se pravom Unije, posebice člankom 15. stavkom 2. Direktive o vraćanju (2008/115/EZ) ⁽¹⁾ i člankom 9. Direktive o prihvatu (2013/33/EU) ⁽²⁾ u vezi s člankom 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2007., C 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.), ispitivanje po službenoj dužnosti, u smislu da je sud dužan na vlastitu inicijativu (*ex officio*) ocijeniti jesu li ispunjeni svi uvjeti za zadržavanje, uključujući i one koje stranac nije osporio iako je mogao?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL 2013., L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2020. uputio Landgericht Köln (Njemačka) –
G/Ryanair DAC**

(Predmet C-712/20)

(2021/C 128/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GJ

Tuženik: Ryanair DAC

Prethodno pitanje

Je li u slučaju štrajka vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika koji je rezultat poziva sindikata riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2020. uputio Centrale Raad van Beroep
(Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y/X, Raad van bestuur van de
Sociale verzekeringsbank**

(Predmet C-713/20)

(2021/C 128/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Druge stranke: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. stavak 3. točku (a) [Uredbe (EZ) 883/2004 ⁽¹⁾] tumačiti na način da radnik koji ima boravište u jednoj državi članici, a radi na državnom području druge države članice na temelju ugovora o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje, prema kojem radni odnos završava s prestankom ustupanja te se potom nastavlja, u međurazdobljima i dalje podliježe zakonodavstvu potonje države članice sve dok nije privremeno prestao s tim radom?
2. Koji su faktori značajni da bi se u takvim slučajevima utvrdilo je li riječ o privremenom prestanku obavljanja djelatnosti?
3. Nakon isteka kojeg razdoblja treba smatrati da je radnik, koji više nije u ugovornom radnom odnosu, privremeno prestao obavljati svoju djelatnost u državi zaposlenja, uz pridržaj konkretnih indicija koje upućuju na suprotno?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Postupak u slučaju nesolventnosti nad imovinom društva Galapagos S.A., uz sudjelovanje DE, u
svojstvu stečajnog upravitelja, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. i Prime
Capital S.A.**

(Predmet C-723/20)

(2021/C 128/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Dužnik: Galapagos S.A.

Druge stranke: DE, stečajni upravitelj društva Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2015/848) tumačiti na način da društvo dužnik čije se statutarno sjedište nalazi u jednoj državi članici nema središte svojih glavnih interesa u drugoj državi članici u kojoj se nalazi mjesto njegove središnje uprave, kao što se to može utvrditi na temelju objektivnih elemenata koje mogu provjeriti treće strane, ako je u okolnostima poput onih u glavnom postupku društvo dužnik premjestilo središnju upravu iz treće države članice u drugu državu članicu, dok je u trećoj državi članici podnesen prijedlog za pokretanje glavnog postupka u slučaju nesolventnosti nad njegovom imovinom o kojem još uvijek nije donesena odluka?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) 2015/848 tumačiti na način
 - (a) da sudovi države članice na čijem državnom području dužnik ima središte svojih glavnih interesa prilikom podnošenja prijedloga za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti ostaju međunarodno nadležni za odlučivanje o pokretanju tog postupka ako dužnik premjesti središte svojih glavnih interesa na državno područje druge države članice nakon podnošenja prijedloga, ali prije donošenja odluke o pokretanju postupka u slučaju nesolventnosti, te

- (b) da takvo ustaljivanje međunarodne nadležnosti sudova jedne države članice isključuje nadležnost sudova druge države članice za odlučivanje o drugim prijedlozima za pokretanje glavnog postupka u slučaju nesolventnosti koje nakon premještaja središta dužnikovih glavnih interesa u drugu državu članicu zaprimi sud te druge države članice?

(¹) SL 2015., L 141 str. 19. i ispravak SL 2016., L 349, str. 6.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2021. uputila Judecătoria Miercurea Ciuc
(Rumunjska) – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)**

(Predmet C-13/21)

(2021/C 128/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Miercurea Ciuc

Stranke

Tužitelj: Pricoforest SRL

Tuženik: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „krug do 100 km” iz članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 (¹) tumačiti na način da ravna linija povučena na karti između sjedišta poduzeća i odredišta mora biti kraća od 100 km ili na način da udaljenost koju je vozilo stvarno prešlo mora biti manja od 100 km?
2. Treba li odredbe članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 tumačiti na način da obavljanje prijevoza na koje se odnosi ta odredba, uključujući pojedine prijevoze u krugu od 100 km od sjedišta poduzeća i druge koji prekoračuju taj krug, u razdoblju od mjesec dana, u kontekstu izuzeća situacije iz članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 od primjene navedene uredbe na temelju nacionalne odredbe, podrazumijeva izuzeće od primjene navedene uredbe svih tih prijevoza, samo onih koji [ne prelaze] krug od 100 km ili pak nijednog od njih?

(¹) Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167. i ispravak SL 2016., L 195, str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. siječnja 2021. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) –
Uniqa Versicherungen AG/VU**

(Predmet C-18/21)

(2021/C 128/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uniqa Versicherungen AG

Tuženik: VU

Prethodno pitanje

Treba li članke 20. i 26. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi prekid roka od 30 dana za ulaganje prigovora protiv europskog platnog naloga predviđenog člankom 16. stavkom 2. te uredbe primjenom članka 1. prvog stavka austrijskog saveznog zakona koji se odnosi na popratne mjere u pravosuđu povodom bolesti COVID-19, prema kojem se u postupcima u građanskim predmetima svi postupovni rokovi, kod kojih događaj od kojeg počinje teći rok nastupa nakon 21. ožujka 2020. ili rokovi koji do tada još nisu istekli, prekidaju do isteka 30. travnja 2020. i počinju teći ispočetka od 1. svibnja 2020.?

⁽¹⁾ SL 2006, L 399, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. siječnja 2021. uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-19/21)

(2021/C 128/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: I, S

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 27. Dublinske uredbe ⁽¹⁾, eventualno u vezi s člankom 47. Povelje, tumačiti na način da je zamoljena država članica dužna podnositelju zahtjeva koji boravi u državi članici moliteljici i traži transfer na temelju članka 8. (ili članka 9. ili 10.) Dublinske uredbe ili članu njegove obitelji u smislu članka 8., 9. ili 10. Dublinske uredbe pružiti pred sudom djelotvoran pravni lijek protiv odbijanja zahtjeva za prihvata?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje i ako članak 27. Dublinske uredbe ne pruža osnovu za djelotvoran pravni lijek, treba li članak 47. Povelje u vezi s temeljnim pravom na jedinstvo obitelji i najbolje interese djeteta (kako je utvrđeno člancima 8. do 10. te uvodnom izjavom 19. Dublinske uredbe) tumačiti na način da je zamoljena država članica dužna podnositelju zahtjeva koji boravi u državi članici moliteljici i traži transfer na temelju članka 8. do 10. Dublinske uredbe ili članu njegove obitelji u smislu članka 8. do 10. Dublinske uredbe pružiti pred sudom djelotvoran pravni lijek protiv odbijanja zahtjeva za prihvat?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo (drugi dio) pitanje: na koji način i koja država članica treba obavijestiti podnositelja zahtjeva ili člana njegove obitelji o odluci zamoljene države članice o odbijanju i pravu na podnošenje pravnog lijeka protiv te odluke?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2021. uputio Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgija) – IO/Valonska regija

(Predmet C-23/21)

(2021/C 128/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Gericht Erster Instanz Eupen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IO

Tuženik: Wallonische Region

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni propis, na način na koji ga primjenjuje Valonska regija, kojim se uporaba bez obvezne ponovne registracije stranog službenog vozila, koje je na raspolaganje direktoru (ili osobi koja se bavi slobodnim zanimanje) s prebivalištem u Belgiji stavilo poduzeće (s pravnom osobnosti ili bez nje) sa sjedištem u državi članici Unije različitoj od Belgije, uvjetuje time da taj direktor (ili osoba koja se bavi slobodnim zanimanje) u vozilu ima potvrdu poduzeća (s pravnom osobnosti ili bez nje) ili putni nalog (odnosno potvrdu u smislu članka 3. stavka 2. točke 2. Kraljevske uredbe od 20. srpnja 2001.), protivan relevantnim europskim pravnim pravilima a osobito članku 49. (sloboda poslovnog nastana) i članku 56. (sloboda pružanja usluga) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)?
2. Je li uvjet kojem podliježe uporaba službenog vozila registriranog u inozemstvu stavljenog na raspolaganje članu društva i direktoru koji živi u Belgiji, prema kojem potonji mora plaću ili dohodak primati od poduzeća, u skladu s relevantnim europskim pravnim pravilima a osobito člankom 49. (sloboda poslovnog nastana) i člankom 56. (sloboda pružanja usluga) UFEU-a?
3. Je li nacionalni propis, kako ga je Valonska regija prethodno opisala i provodi, opravdan zahtjevima javne sigurnosti ili drugim zaštitnim mjerama te je li nužno, kako bi se ostvario cilj koji se nastoji postići, da se tim propisom, koji se tumači na način da se njime predviđa da se u vozilu obvezno sa sobom mora imati dokaz o narudžbi uz potvrdu da je vozilo stavljeno na raspolaganje, ili se cilj mogao postići drugim manje strogim i manje formalističkim sredstvima?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2021. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (koji djeluje i pod nazivom De Scharrelderij)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Predmet C-36/21)

(2021/C 128/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Žalbeni sud za upravne sporove u gospodarstvu)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (koji djeluje i pod nazivom De Scharrelderij)

Tuženici: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Ministar za poljoprivredu, okoliš i kvalitetu hrane)

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Unije ocjena na temelju načela zaštite legitimnih interesa važećeg u nacionalnom pravu o tome je li nacionalno upravno tijelo suprotno odredbi prava Unije stvorilo legitimna očekivanja i time prema nacionalnom pravu nezakonito postupalo zato što dotičnoj osobi nije nadoknadilo štetu koja joj je zbog toga nastala ako se ta osoba zbog postojanja jasne odredbe prava Unije ne može s uspjehom pozivati na načelo prava Unije o zaštiti legitimnih očekivanja?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2021. uputio Landgerichts Ravensburg (Njemačka) –
VK/BMW Bank GmbH****(Predmet C-38/21)**

(2021/C 128/23)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Landgericht Ravensburg

Stranke glavnog postupka*Tužitelj: VK**Tuženik: BMW Bank GmbH***Prethodna pitanja**

1. U pogledu pretpostavke zakonitosti u skladu s člankom 247. stavkom 6. podstavkom 2. trećom rečenicom i člankom 247. stavkom 12. podstavkom 1. trećom rečenicom EGBGB-a (Zakon o uvođenju Građanskog zakonika)
 - (a) Jesu li članak 247. stavak 6. podstavak 2. treća rečenica i članak 247. stavak 12. podstavak 1. treća rečenica EGBGB-a, ako se u njima ugovorne odredbe koje su protivne zahtjevima članka 10. stavka 2. točke (p) Direktive 2008/48/EZ ⁽¹⁾ proglašavaju odredbama koje ispunjavaju zahtjeve članka 247. stavka 6. podstavka 2. prve i druge rečenice EGBGB-a te zahtjeve članka 247. stavka 12. podstavka 1. druge rečenice točke (2) podtočke (b) EGBGB-a, protivni članku 10. stavku 2. točki (p) i članku 14. stavku 1. Direktive 2008/48/EZ?

Ako je odgovor potvrđan:

- (b) Proizlazi li iz prava Unije, osobito iz članka 10. stavka 2. točke (p) i članka 14. stavka 1. Direktive 2008/48/EZ da članak 247. stavak 6. podstavak 2. treća rečenica i članak 247. stavak 12. podstavak 1. treća rečenica EGBGB-a nisu primjenjivi ako se u njima ugovorne odredbe koje su protivne zahtjevima članka 10. stavka 2. točke (p) Direktive 2008/48/EZ proglašavaju odredbama koje ispunjavaju zahtjeve članka 247. stavka 6. podstavka 2. prve i druge rečenice EGBGB-a te zahtjeve članka 247. stavka 12. podstavka 1. druge rečenice točke (2) podtočke (b) EGBGB-a?

Ako je odgovor na pitanje 1.(b) niječan:

2. U pogledu obveznih informacija u skladu s člankom 10. stavkom 2. Direktive 2008/48

- (a) Treba li članak 10. stavak 2. točku (p) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da iznos kamata koji se plaća dnevno i koji treba navesti u ugovoru o kreditu mora biti izračunat na temelju ugovorne kamatne stope koja se navodi u ugovoru?

- (b) Treba li članak 10. stavak 2. točku (l) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da se prilikom sklapanja ugovora o kreditu važeća kamatna stopa koja se primjenjuje u slučaju zakašnjelih uplata mora pripočeti kao apsolutna vrijednost, a barem se kao apsolutna vrijednost mora navesti važeća referentna kamatna stopa (u ovom slučaju osnovna kamatna stopa u skladu s člankom 247. BGB-a (Građanski zakonik)) na temelju koje se važeća kamatna stopa koja se primjenjuje u slučaju zakašnjelih uplata izvodi primjenom dodatka na osnovnu kamatu (u ovom slučaju od pet postotnih bodova u skladu s člankom 288. stavkom 1. drugom rečenicom BGB-a) i treba li potrošača obavijestiti o referentnoj kamatnoj stopi (osnovna kamatna stopa) i o njezinoj promjenjivosti?
- (c) Treba li članak 10. stavak 2. točku (t) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da u tekstu ugovora o kreditu treba navesti bitne formalne uvjete za pristup izvansudskoj pritužbi i mehanizmu obeštećenja?

Ako je odgovor na barem jedno od prethodnih pitanja 2.(a) do 2.(c) potvrđan:

- (d) Treba li članak 14. stavak 1. drugu rečenicu točku (b) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da rok za povlačenje iz ugovora počinje teći tek kada se informacije u skladu s člankom 10. stavkom 2. Direktive 2008/48/EZ navedu potpuno i točno?

Ako je odgovor niječan:

- (e) Koji su relevantni kriteriji za to da rok za povlačenje počinje teći unatoč nepotpunim ili netočnim informacijama?

Ako je odgovor na navedena pitanja 1.(a) i/ili na neko od pitanja 2.(a) do 2.(c) potvrđan:

3. Kada je riječ o gubitku prava na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/48/EZ:

- (a) Može li se izgubiti pravo na povlačenje iz ugovora koje proizlazi iz članka 14. stavka 1. prve rečenice Direktive 2008/48/EZ?

Ako je odgovor potvrđan:

- (b) Je li u pogledu gubitka prava riječ o vremenskom ograničenju prava na povlačenje iz ugovora, koje treba biti uređeno parlamentarnim zakonom?

Ako je odgovor niječan:

- (c) Znači li gubitak prava u subjektivnom pogledu da je potrošač znao da njegovo pravo na povlačenje iz ugovora i dalje postoji ili mu se to neznanje barem može pripisati kao teška nepažnja?

Ako je odgovor niječan:

- (d) Protivi li se mogućnosti vjerovnika da dužniku naknadno pruži informacije u skladu s člankom 14. stavkom 1. drugom rečenicom točkom (b) Direktive 2008/48/EZ i time pokrene rok za povlačenje iz ugovora primjena pravila o gubitku prava u skladu s načelom dobre vjere?

Ako je odgovor niječan:

- (e) Je li to u skladu s utvrđenim načelima međunarodnog prava koja na temelju Grundgesetzes (Temeljni zakon) obvezuju njemačke sudove?

Ako je odgovor potvrđan:

- (f) Kako njemački subjekt koji primjenjuje pravo treba riješiti sukob između obvezujućih zahtjeva međunarodnog prava i zahtjeva Suda?

4. Kada je riječ o pretpostavci zlouporabe prava na povlačenje iz ugovora potrošača koje proizlazi iz članka 14. stavka 1. prve rečenice Direktive 2008/48/EZ:

(a) Može li ostvarenje prava na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/48/EZ predstavljati zlouporabu prava?

Ako je odgovor potvrđan:

(b) Je li u pogledu pretpostavke zlouporabe prava na povlačenje iz ugovora riječ o ograničenju prava na povlačenje iz ugovora, koje treba biti uređeno parlamentarnim zakonom?

Ako je odgovor niječan:

(c) Znači li pretpostavka zlouporabe prava na povlačenje iz ugovora u subjektivnom pogledu da je potrošač znao da njegovo pravo na povlačenje iz ugovora i dalje postoji ili mu se to neznanje barem može pripisati kao teška nepažnja?

Ako je odgovor niječan:

(d) Protivi li se mogućnosti vjerovnika da dužniku naknadno pruži informacije u skladu s člankom 14. stavkom 1. drugom rečenicom točkom (b) Direktive 2008/48/EZ i time pokrene rok za povlačenje iz ugovora pretpostavka zlouporabe prava na povlačenje iz ugovora u skladu s načelom dobre vjere?

Ako je odgovor niječan:

(e) Je li to u skladu s utvrđenim načelima međunarodnog prava koja na temelju Temeljnog zakona obvezuju njemačke sudove?

Ako je odgovor potvrđan:

(f) Kako njemački subjekt koji primjenjuje pravo treba riješiti sukob između obvezujućih zahtjeva međunarodnog prava i zahtjeva Suda?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. siječnja 2021. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-39/21)

(2021/C 128/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Je li državama članicama, uzimajući u obzir članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člancima 6. i 53. Povelje i s obzirom na članak 15. stavak 2. točku (b) Direktive o vraćanju⁽¹⁾, članak 9. stavak 3. Direktive o prihvatu⁽²⁾ kao i članak 28. stavak 4. Uredbe Dublin⁽³⁾, dopušteno da sudski postupak, u kojem se može pobijati zadržavanje u svrhu udaljavanja koje su naložila tijela, uredi na način da je sudu zabranjeno po službenoj dužnosti razmotriti i ocijeniti sve aspekte zakonitosti zadržavanja te da se, u slučaju utvrđenja po službenoj dužnosti da je zadržavanje nezakonito, to nezakonito zadržavanje mora odmah prekinuti i naložiti trenutno puštanje stranca? Ako Sud Europske unije smatra da takvo nacionalno pravilo nije u skladu s pravom Unije, znači li to onda i da je, ako stranac od suda zatraži da ga se pusti, taj sud uvijek obavezan po službenoj dužnosti aktivno i temeljito razmotriti i ocijeniti sve relevantne činjenice i elemente zakonitosti zadržavanja?
2. Treba li na prvo pitanje, uzimajući u obzir članak 24. stavak 2. Povelje u vezi s člankom 3. točkom 9. Direktive o vraćanju, člankom 21. Direktive o prihvatu i člankom 6. Uredbe Dublin, odgovoriti drukčije ako je stranac kojeg su tijela zadržala maloljetan?
3. Proizlazi li iz prava na djelotvoran pravni lijek, kao što je zajamčeno člankom 47. Povelje, u vezi s člancima 6. i 53. Povelje kao i s obzirom na članak 15. stavak 2. točku (b) Direktive o vraćanju, članak 9. stavak 3. Direktive o prihvatu i članak 28. stavak 4. Uredbe Dublin, da sud u svakom stupnju, ako stranac pred tim sudom zatraži da se ukine zadržavanje u svrhu udaljavanja i da ga se pusti, svaku odluku o tom zahtjevu mora u dovoljnoj mjeri materijalno obrazložiti, ako je pravni lijek podnesen na način predviđen u toj državi članici? Ako Sud smatra da nacionalna pravna praksa, prema kojoj se sud u drugom i time zadnjem stupnju odlučivanja može ograničiti na to da odluku o tome donese bez ikakva materijalnog obrazloženja, s obzirom na način kako je taj pravni lijek u toj državi članici inače uređen, nije u skladu s pravom Unije, znači li to onda da se, s obzirom na osjetljivu situaciju stranca, veliko značenje u postupcima s područja prava stranaca i utvrđenje da ti postupci, koji u pogledu pravne zaštite odstupaju od svih drugih upravnih postupaka, predviđaju ista minorna postupovna jamstva za stranca kao i postupak zadržavanja, treba smatrati da takva ovlast suda koji u drugom i time zadnjem stupnju odlučuje u predmetima azila i redovnim predmetima koji se odnose na strance isto tako nije u skladu s pravom Unije? Treba li na ta pitanja s obzirom na članak 24. stavak 2. Povelje odgovoriti drukčije ako je stranac koji pobija odluku tijela s područja prava stranaca maloljetan?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

⁽²⁾ Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL 2013., L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputilo Ustavno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) – Banka Slovenije/Državni zbor Republike Slovenije**

(Predmet C-45/21)

(2021/C 128/25)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banka Slovenije

Druga stranka u postupku: Državni zbor Republike Slovenije

Prethodna pitanja

- a) Treba li članak 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 21. Protokola br. 4 tumačiti na način da se njima zabranjuje da nacionalna središnja banka koja je članica Europskog sustava središnjih banaka bude odgovorna za naknadu štete, koju treba isplatiti iz vlastitih sredstava, bivšim vlasnicima izbrisanih financijskih instrumenata koje je ta banka odlučila izbrisati prilikom izvršavanja svoje zakonom povjerene nadležnosti za donošenje izvanrednih mjera u javnom interesu kako bi se spriječilo ugrožavanje financijskog sustava, u slučaju kad se u okviru naknadnih sudskih postupaka pokaže da u kontekstu tog brisanja financijskih instrumenata nije poštovano načelo prema kojem izvanredna mjera ne smije nijednog vlasnika financijskog instrumenta dovesti u položaj koji je nepovoljniji od onog u kojem bi se nalazio da ta mjera nije donesena, kad je u tom pogledu nacionalna središnja banka odgovorna: 1. za štetu koja se mogla predvidjeti na temelju činjenica i okolnosti koje su postojale u trenutku kada je središnja banka donijela odluku i za koje je ta banka znala ili je trebala znati i 2. za štetu koja je posljedica postupanja osoba koje su djelovale u izvršavanju tih nadležnosti središnje banke po njezinu nalogu, ali koje u tom kontekstu, s obzirom na činjenice i okolnosti za koje su te osobe znale ili za koje su trebale znati u skladu s dobivenim ovlastima, nisu postupale s pažnjom stručne i oprezne osobe?
- b) Treba li članak 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 21. Protokola br. 4 tumačiti na način da se njima zabranjuje da nacionalna središnja banka koja je članica Europskog sustava središnjih banaka, iz vlastitih sredstava isplaćuje posebne novčane naknade dijelu bivših vlasnika izbrisanih financijskih instrumenata (u skladu s kriterijem imovinskog stanja) zbog brisanja instrumenata, o čemu je navedena banka donijela odluku u okviru izvršavanja svoje zakonom povjerene nadležnosti za donošenje izvanrednih mjera u javnom interesu kako bi se spriječilo ugrožavanje stabilnosti financijskog sustava, u slučaju kad je za pravo na dobivanje naknade u tom kontekstu dovoljno da je financijski instrument izbrisan, a da pritom nije relevantno pitanje je li povrijeđeno načelo prema kojem izvanredna mjera ne smije nijednog vlasnika financijskog instrumenta dovesti u položaj koji je nepovoljniji od onog u kojem bi se nalazio da ta mjera nije donesena?
- c) Treba li članak 130. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 7. Protokola br. 4 o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke tumačiti na način da im se protivi to da se nacionalnoj središnjoj banci nalaže isplata naknade štete koja je nastala kao posljedica izvršavanja njezinih zakonskih nadležnosti, u iznosu koji bi mogao negativno utjecati na sposobnost navedene banke da učinkovito obavlja svoje zadaće? Jesu li u tom pogledu relevantni, kako bi se moglo zaključiti da je povrijeđeno načelo financijske neovisnosti nacionalne središnje banke, zakonski uvjeti pod kojima se preuzima navedena odgovornost?
- d) Treba li članke 53. do 62. Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾ odnosno članke 44. do 52. Direktive 2006/48/EZ ⁽²⁾, kojima se štiti povjerljivost povjerljivih informacija koje su primljene ili koje su nastale u okviru bonitetnog nadzora nad bankama, tumačiti na način da se tim dvjema direktivama štiti i povjerljivost informacija koje su primljene ili koje su nastale u okviru provedbe mjera čiji je cilj bilo spašavanje banaka radi osiguravanja stabilnosti financijskog sustava u trenutku u kojem se rizici za solventnost i likvidnost banaka nisu mogli otkloniti uobičajenim mjerama bonitetnog nadzora, a te su se mjere ipak smatrale mjerama restrukturiranja u smislu Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija [...] ⁽³⁾?
- e) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članke 53. do 62. Direktive 2013/36/EU odnosno članke 44. do 52. Direktive 2006/48/EZ o zaštiti povjerljivih informacija koje su primljene ili koje su nastale u okviru bonitetnog nadzora, tumačiti na način da je u svrhu zaštite koju one pružaju relevantna Direktiva 2013/36/EU, koja je donesena kasnije, čak i kad je riječ o povjerljivim informacijama koje su primljene ili koje su nastale za vrijeme primjene Direktive 2006/48/EZ, ako je te informacije trebalo otkriti za vrijeme primjene Direktive 2013/36/EU?

- f) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članak 53. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2013/36/EU (i članak 44. stavak 1. prvi podstavak Direktive 2006/48/EZ, ovisno o odgovoru na prethodno navedeno pitanje) tumačiti na način da se povjerljivim informacijama na koje se primjenjuje obveza čuvanja poslovne tajne, više ne smatraju informacije kojima nacionalna središnja banka raspolaže kao nadzorno tijelo, a koje su postale javne u određenom trenutku nakon što su nastale, odnosno informacije koje bi mogle predstavljati poslovnu tajnu, ali koje su stare pet ili više godina pa se za njih stoga u načelu smatra da su zbog proteka vremena zastarjele te da iz tog razloga više nisu povjerljive? Ovisi li zadržavanje statusa povjerljivosti, u slučaju zastarjelih informacija koje su stare pet ili više godina, o pitanju može li se povjerljivost opravdati razlozima koji nisu vezani uz gospodarski položaj banaka nad kojima se provodi nadzor ili drugih poduzetnika?
- g) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članak 53. stavak 1. treći podstavak Direktive 2013/36/EU [i članak 44. stavak 1. treći podstavak Direktive 2006/48/EZ, ovisno o odgovoru na pitanje navedeno u točki e)], tumačiti na način da se njime dopušta da se povjerljivi dokumenti, koji se ne odnose na treće osobe koje su pokušale spasiti određenu kreditnu instituciju i pravno su relevantni da bi sud donio odluku u okviru građanskog postupka za naknadu štete pokrenutog protiv tijela nadležnog za bonitetni nadzor, otkrivaju automatski i prije početka sudskog postupka svim potencijalnim tužiteljima i njihovim zastupnicima, a da se pritom ne pokreće poseban postupak radi odlučivanja o zakonitosti otkrivanja svakog pojedinačnog dokumenta svakom pojedinačnom nositelju prava i da se ne procjenjuju predmetni interesi u svakom konkretnom slučaju, čak ni u slučaju kad je riječ o informacijama o kreditnim institucijama koje nisu u stečaju ili prisilnoj likvidaciji, nego im je, štoviše, država dodijelila potporu u postupku u kojem su izbrisani financijski instrumenti dioničara i podređenih vjerovnika kreditnih institucija?
- h) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje navedeno u točki d), treba li članak 53. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2013/36/EU [i članak 44. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2006/48/EZ, ovisno o odgovoru na pitanje navedeno u točki e)], tumačiti na način da se njime dopušta da se na internetu na način dostupan svima objavljuju povjerljivi dokumenti odnosno sažeci tih dokumenata, koji se ne odnose na treće osobe koje su pokušale spasiti određenu kreditnu instituciju, a pravno su relevantni da bi sud donio odluku u okviru građanskog postupka za naknadu štete pokrenutog protiv tijela nadležnog za bonitetni nadzor, u slučaju kad je riječ o informacijama o kreditnim institucijama koje nisu u stečaju ili prisilnoj likvidaciji, nego im je, štoviše, država dodijelila potporu u postupku u kojem su izbrisani financijski instrumenti dioničara i podređenih vjerovnika kreditnih institucija, pri čemu se, međutim, propisuje da se u okviru predmetnog objavljivanja na internetu izostave sve povjerljive informacije?

(¹) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

(²) Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (SL 2006., L 177, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 58.)

(³) (SL 2001., L 125, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio Tallinna Halduskohus (Estonija) –
Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet**

(Predmet C-51/21)

(2021/C 128/26)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Halduskohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aktsiaselts M.V.WOOL

Tuženik: Põllumajandus- ja Toiduamet (ranije Veterinaar- ja Toiduamet)

Prethodna pitanja

1. Treba li drugi mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g” iz članka 3. stavka 1. i točke 1.2. tablice iz poglavlja 1. Priloga I. Uredbi Komisije (EZ) br. 2073/2005 ⁽¹⁾, uzimajući u obzir tu uredbu i zaštitu javnog zdravlja, kao i ciljeve koji se žele postići Uredbama br. 178/2002 ⁽²⁾ i 882/2004 ⁽³⁾, tumačiti na način da se, ako subjekt u poslovanju s hranom nije u dovoljnoj mjeri mogao dokazati nadležnom tijelu da se u gotovoj hrani koja pogoduje rastu bakterije *L. monocytogenes*, osim hrane za dojenčad i za posebne medicinske potrebe, neće premašiti granica od 100 cfu/g tijekom roka trajanja, u svakom slučaju i u pogledu proizvoda stavljenih na tržište tijekom njihova roka trajanja primjenjuje mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g”?
2. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude niječan: treba li drugi mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g” iz članka 3. stavka 1. i poglavlja 1. točke 1.2. tablice iz Priloga I. Uredbi Komisije (EZ) br. 2073/2005, uzimajući u obzir tu uredbu i zaštitu javnog zdravlja, kao i ciljeve koji se žele postići Uredbama br. 178/2002 i 882/2004, tumačiti na način da se, neovisno o tome je li subjekt u poslovanju s hranom mogao u dovoljnoj mjeri dokazati nadležnom tijelu da hrana neće prijeći granicu od 100 cfu/g tijekom roka trajanja, u tom slučaju u pogledu te hrane primjenjuju dva alternativna mikrobiološka kriterija, i to 1. mikrobiološki kriterij „odsutnost u 25 g” sve dok je hrana pod kontrolom subjekta u poslovanju s hranom i 2. kriterij „100 cfu/g” nakon što je hrana napustila kontrolu subjekta u poslovanju s hranom?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu (SL 2005., L 388, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 28.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL 2002., L 31, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL 2004., L 165, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 51., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio cour d'appel de Liège (Belgija) –
Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances**

(Predmet C-52/21)

(2021/C 128/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Druga stranka u postupku: État belge – SPF Finances

Prethodna pitanja

Treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili nacionalna praksa na temelju kojih su trgovačka društva s poslovnim nastanom u prvoj državi članici koja koriste usluge društava s poslovnim nastanom u drugoj državi članici obvezna, u svrhu izbjegavanja obračunavanja poreza na dobit u visini od 100 posto ili 50 posto iznosa koje su fakturirala potonja društva, sastaviti i poreznoj upravi dostaviti obrasce i rekapitulacijska izvješća vezano za te troškove iako, kad bi koristila usluge rezidentnih društava, ne bi podlijegala toj obvezi?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio cour d'appel de Liège (Belgija) 28. siječnja 2021. – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge – SPF Finances

(Predmet C-53/21)

(2021/C 128/28)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Druga strana u žalbenom postupku: État belge – SPF Finances

Prethodno pitanje

Treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili nacionalna praksa na temelju kojih su trgovačka društva s poslovnim nastanom u prvoj državi članici koja se koriste uslugama društava s poslovnim nastanom u drugoj državi članici obvezna, u svrhu izbjegavanja obračuna poreza na dobit u visini od 100 % ili 50 % iznosa koje su fakturirala potonja društva, sastaviti i poreznoj upravi dostaviti obrasce i rekapitulacijska izvješća vezano za te troškove iako, kad se koriste uslugama rezidentnih društava, ne podliježu takvoj obvezi u svrhu izbjegavanja obračuna tog poreza?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2021. uputio Vrhoven administrativen sad (Bugarska) – Direktor na Agencija „Mitnici”/IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

(Predmet C-55/21)

(2021/C 128/29)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Direktor na Agencija „Mitnici”

Druga stranka u kasacijskom postupku: IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. Direktive Vijeća 2008/118/EZ ⁽¹⁾ od 16. travnja 2008. i članak 17. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 2011/64/EU ⁽²⁾ od 21. lipnja 2011. tumačiti na način da se njima državama članicama nameće obveza donošenja pravila o povratu trošarine, uključujući duhanske proizvode puštene u slobodni promet i uništene pod carinskim nadzorom?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, mogu li se dotične osobe pozvati na izravan učinak odredbi direktiva i načela prava Unije kada država članica nije ispunila svoju obvezu donošenja takvih pravila?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prva dva pitanja, nastaje li izravnim učinkom navedenih odredbi na temelju činjenica utvrđenih u predmetnom slučaju pravo na povrat plaćene trošarine isključivo na temelju zahtjeva i bez dodatnih formalnosti?

- (¹) Direktiva Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)
- (²) Direktiva Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (SL 2011., L 176, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 63., str. 313.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2021. uputio Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) – „ARVI” ir ko UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-56/21)

(2021/C 128/30)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „ARVI” ir ko UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalno zakonodavstvo prema kojem obveznik PDV-a pravo izbora da u odnosu na isporuku nepokretne imovine koja je izuzeta od PDV-a obračuna PDV ima samo ako tu imovinu prenosi poreznom obvezniku koji je u trenutku zaključenja transakcije registriran kao obveznik PDV-a sukladno tumačenju članka 135. i 137. Direktive o PDV-u (¹) i načelima porezne neutralnosti i djelotvornosti?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li tumačenje odredbi nacionalnog prava prema kojem isporučitelj nepokretne imovine, koji je izabrao da na njezinu isporuku obračuna PDV, a to u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava nije mogao učiniti zbog neispunjavanja jednog uvjeta, to jest zbog činjenice da kupac nije imao status registriranog obveznika PDV-a, mora ispraviti odbitak PDV-a koji je platio prilikom nabave te imovine, sukladno odredbama Direktive o PDV-u koje se odnose na isporučiteljevo pravo na odbitak PDV-a i ispravak odbitka te s načelima neutralnosti PDV-a i djelotvornosti?
3. Je li upravna praksa prema kojoj, u okolnostima poput onih u predmetnom slučaju, isporučitelj nepokretne imovine mora ispraviti odbitak ulaznog PDV-a koji je platio prilikom nabave/proizvodnje te imovine, iz razloga što se njezina prodaja smatra izuzetom od PDV-a zato što pravo izabrati da obračuna PDV-a nije postojalo (s obzirom na to da kupac nije imao identifikacijski broj za PDV u vrijeme izvršenja te prodaje, iako je u vrijeme zaključenja transakcije podnio zahtjev da ga se registrira kao obveznika PDV-a te je kao takav registriran mjesec dana nakon izvršenja prodaje), u skladu s odredbama Direktive o PDV-u koje se odnose na isporučiteljevo pravo na odbitak PDV-a i ispravak odbitka te s načelom neutralnosti PDV-a? Je li u takvom slučaju važno utvrditi je li kupac nepokretne imovine koji je nakon prodaje registriran kao obveznik PDV-a doista koristio stečenu imovinu u djelatnostima koje podliježu PDV-u te da nema dokaza o prijevari ili zlouporabi?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2021. uputio cour administrative d'appel de Versailles
(Francuska) – JP/Ministre de la Transition écologique, Premier ministre**

(Predmet C-61/21)

(2021/C 128/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative d'appel de Versailles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JP

Tuženik: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Prethodna pitanja

1. Treba li primjenjiva pravila prava Europske unije koja proizlaze iz odredbi članka 13. stavka 1. i članka 23. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća] od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistijem zraku za Europu ⁽¹⁾ tumačiti na način da pojedinci, u slučaju da država članica Europske unije počini dovoljno ozbiljnu povredu obveza koje proizlaze iz te direktive, od dotične države članice imaju pravo dobiti naknadu štete zbog narušenog zdravlja, koja je izravno i sigurno uzročno povezana s pogoršanjem kvalitete zraka?
2. Ako se na temelju prethodno navedenih odredbi doista može dodijeliti takvo pravo na naknadu štete zbog narušenog zdravlja, kojim uvjetima podliježe ostvarivanje tog prava, osobito u pogledu datuma na koji treba ocijeniti postojanje povrede koja se može pripisati dotičnoj državi članici?

⁽¹⁾ (SL 2008., L 152, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

**Žalba koju je 2. veljače 2021. podnio SGL Carbon SE protiv presude Općeg suda (osmo prošireno
vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T- 639/18, SGL Carbon SE/ Komisija**

(Predmet C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: SGL Carbon SE (zastupnici: P. Sellar, *avocat*, K. Van Maldegem, *avocat*, M. Grunchar, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Španjolska i Europska agencija za kemikalije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i
- naknadno odluči o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je utvrđenje Općeg suda da žalitelj argument o tome da je Komisija počinila očitu pogrešku nije nužno podrazumijevao i argument da je Komisija povrijedila obvezu dužne pažnje, pravno pogrešno.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud pravno pogrešno oslonio na navodni nedostatak pravne jasnoće točke 4.1.3.5.5 Priloga I. Uredbi br. 1272/2008 ⁽¹⁾ kao osnove za odbacivanje pravnog argumenta koji je žalitelj zapravo iznio.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud nije mogao osloniti na utvrđenje da je pravni okvir bio složen kako bi opravdao Komisijin propust da u obzir uzme nedostatak topljivosti CTPHT-a (smola, katran ugljena, visoka temperatura). Opći sud je zapravo u ranijim povezanim postupcima presudio suprotno (predmet T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA i dr./Europska Komisija). Budući da sud ni na koji način nije opravdao svoju suprotnu odluku njegovo obrazloženje je nedostatno i proturječno.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud na pogrešan način primijenio kriterij uobičajene dužne pažnje. Prilikom utvrđenja da je Komisija djelovala na način na koji bi djelovalo bilo koje drugo upravno tijelo koje postupka s uobičajenom dužnom pažnjom, upotrijebio je pogrešne i neodgovarajuće točke usporedbe kako bi ocijenio je li Komisija postupala s dužnom pažnjom i na uobičajen način.

Peti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje Općeg suda nedostatno i proturječno s obzirom na to da je sud, bez navođenja dokaza i oslanjajući se isključivo na mišljenje nezavisnog odvjetnika, utvrdio da je Komisija možda imala poteškoća u ispravljanju svoje očite pogreške u ocjeni, sugerirajući time da se Komisijin pristup može opravdati.

Šesti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pravno pogrešno zaključio da se Komisijina pogreška mogla opravdati upućivanjem na načelo opreznosti s obzirom na to da je ustaljena sudska praksa da se na to načelo ne može pozivati tijekom razvrstavanja stvari.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju stvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3. i ispravci SL 2016., L 349, str. 1., SL 2019., L 75, str. 137. i SL 2019., L 117, str. 8.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Iveco Orecchia SpA/APAM Esercizio SpA

(Predmet C-68/21)

(2021/C 128/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Iveco Orecchia SpA

Druga stranka u žalbenom postupku: APAM Esercizio SpA

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije i, konkretno, s odredbama Direktive 2007/46/EZ ⁽¹⁾ (članaka 10., 19. i 28. navedene Direktive Zajednice), kao i s načelima jednakog postupanja i nepristranosti, slobodnog tržišnog natjecanja i dobre uprave, da se, uz posebno upućivanje na javnu nabavu zamjenskih sastavnih dijelova za autobuse koji su namijenjeni obavljanju javne usluge javnom naručitelju dopušta da prihvati zamjenske sastavne dijelove namijenjene određenom vozilu, koje je proizveo proizvođač različit od konstruktora vozila i koji stoga nisu homologirani zajedno s vozilom, koji su obuhvaćeni jednom od vrsta sastavnih dijelova navedenih u tehničkim propisima iz Priloga IV. navedenoj Direktivi (popis zahtjeva za EZ homologaciju vozila) i koji su ponuđeni u postupku javne nabave a da nije priložen certifikat o homologaciji i da ne postoji nikakva obavijest o stvarnoj homologaciji, nego su ponuđeni, štoviše, na temelju pretpostavke da homologacija nije potrebna i da je dovoljna samo izjava o jednakovrijednosti s originalnim homologiranim dijelom koju je dao ponuditelj?

2. Je li u skladu s pravom Unije i, konkretno, s člankom 3. točkom 27. Direktive 2007/46/EZ da se, s obzirom na javnu nabavu zamjenskih sastavnih dijelova za autobuse koji su namijenjeni obavljanju javne usluge, pojedinačnom ponuditelju dopušta da se sam kvalificira kao „proizvođač” određenog zamjenskog sastavnog dijela koji nije originalan i koji je namijenjen određenom vozilu, konkretno, kad je taj dio obuhvaćen jednom od vrsta sastavnih dijelova navedenih u tehničkim propisima iz Priloga IV. Direktivi 2007/46/EZ (popis zahtjeva za EZ homologaciju vozila), ili treba li navedeni ponuditelj ipak dokazati, za svaki od zamjenskih sastavnih dijelova koji su ponuđeni na takav način i kako bi potvrdio njihovu jednakovrijednost s tehničkim specifikacijama iz postupka javne nabave, da je subjekt koji je odgovoran tijelu nadležnom za homologaciju u svim vidovima homologacijskog postupka te da je odgovoran za osiguravanje sukladnosti proizvodnje i odgovarajuće razine kvalitete i da izravno provodi barem neke faze konstrukcije sastavnog dijela koji je predmet homologacije, pri čemu također, u slučaju potvrdnog odgovora, valja pojasniti kojim sredstvima treba pružiti navedeni dokaz?

(¹) Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (SL 2007., L 263, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.)

Tužba podnesena 3. veljače 2021. – Europska komisija/Helenska Republika

(Predmet C-70/21)

(2021/C 128/34)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

A) utvrdi da je Helenska Republika:

- time što je sustavno i ustrajno prekoračivala granične vrijednosti za koncentracije PM₁₀, kad je riječ o dnevnoj graničnoj vrijednosti u zoni/aglomeraciji EL0004 Solun koja je na snazi od 2005. godine, povrijedila svoju obvezu na temelju članka 13. Direktive 2008/50/EZ (¹) u vezi s njezinim prilogom XI;
- time što od 11. lipnja 2010. nije donijela odgovarajuće mjere kako bi osigurala usklađenost s graničnim vrijednostima za PM₁₀ u zoni/aglomeraciji EL0004 Solun, povrijedila obveze propisane člankom 23. stavkom 1. Direktive 2008/50 (u vezi s odjeljkom A Priloga XV. navedenoj direktivi) te, osobito, obvezu – predviđenu člankom 23. stavkom 1. drugim podstavkom te direktive – da predvidi odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja bilo što je moguće kraće.

B) naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U okviru prvog tužbenog razloga, Komisija ističe da se Direktivom 2008/50 o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu državama članicama nalaže da ograniče izloženost stanovništva lebdećim česticama (PM₁₀). Komisija tvrdi da Helenska Republika, s obzirom na godišnja izvješća o kvaliteti zraka koje je dostavila, od 2005. godine, kada je usklađenost s dnevnim i godišnjim graničnim vrijednostima PM₁₀ postala obvezna (u početku na temelju članka 5. stavka 1. Direktive 1999/30/EEZ, a zatim na temelju članka 13. Direktive 2008/50) ustrajno nije osiguravala usklađenost s dnevnim graničnim vrijednostima u aglomeraciji EL0004 Solun.

U okviru drugog tužbenog razloga, Komisija primjećuje da se državama članicama, u slučaju prekoračenja graničnih vrijednosti, člankom 23. stavkom 1. drugim podstavkom Direktive 2008/50 nalaže jasna obveza da bez odgode izrade planove za kvalitetu zraka koji uključuju odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja bilo što je moguće kraće. Komisija tvrdi da Helenska Republika u pogledu aglomeracije EL0004 Solun nije izradila odgovarajući plan za kvalitetu zraka, čime je povrijedila članak 23. stavak 1. Direktive 2008/50.

(¹) Direktiva 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu (SL 2008., L 152, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

Žalba koju je 3. veljače 2021. podnio Química del Nalón SA, prije Industrial Química del Nalón SA protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T-635/18 Industrial Química del Nalón SA/Komisija

(Predmet C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Química del Nalón SA, prije Industrial Química del Nalón SA (zastupnici: P. Sellar, *advocaat*, K. Van Maldegem, *avocat*, M. Grunchard, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Španjolska i Europska agencija za kemikalije

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i
- naknadno odluči o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je utvrđenje Općeg suda da žaliteljev argument o tome da je Komisija počinila očitu pogrešku nije nužno podrazumijevao i argument da je Komisija povrijedila obvezu dužne pažnje, pravno pogrešno.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud pravno pogrešno oslonio na navodni nedostatak pravne jasnoće točke 4.1.3.5.5 Priloga I. Uredbi br. 1272/2008 (¹) kao osnove za odbacivanje pravnog argumenta koji je žalitelj zapravo iznio.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud nije mogao osloniti na utvrđenje da je pravni okvir bio složen kako bi opravdao Komisijin propust da u obzir uzme nedostatak topljivosti CTPHT-a (smola, katran ugljena, visoka temperatura). Opći sud je zapravo u ranijim povezanim postupcima presudio suprotno (predmet T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA i dr./Europska Komisija). Budući da sud ni na koji način nije opravdao svoju suprotnu odluku njegovo obrazloženje je nedostavno i proturječno.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud na pogrešan način primijenio kriterij uobičajene dužne pažnje. Prilikom utvrđenja da je Komisija djelovala na način na koji bi djelovalo bilo koje drugo upravno tijelo koje postupna s uobičajenom dužnom pažnjom, upotrijebio je pogrešne i neodgovarajuće točke usporedbe kako bi ocijenio je li Komisija postupala s dužnom pažnjom i na uobičajen način.

Peti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje Općeg suda nedostavno i proturječno s obzirom na to da je sud, bez navođenja dokaza i oslanjajući se isključivo na mišljenje nezavisnog odvjetnika, utvrdio da je Komisija možda imala poteškoća u ispravljanju svoje očite pogreške u ocjeni, sugerirajući time da se Komisijin pristup može opravdati.

Šesti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pravno pogrešno zaključio da se Komisijina pogreška mogla opravdati upućivanjem na načelo opreznosti s obzirom na to da je ustaljena sudska praksa da se na to načelo ne može pozivati tijekom razvrstavanja stvari.

(¹) Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju stvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3. i ispravci SL 2016., L 349, str. 1., SL 2019., L 75, str. 137. i SL 2019., L 117, str. 8.)

Žalba koju je 4. veljače 2021. podnio Deza a.s. protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T-638/18, Deza a.s./Komisija

(Predmet C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Deza a.s. (zastupnici: P. Sellar, *advocaat*, K. Van Maldegem, *avocat*, M. Grunchard, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Španjolska i Europska agencija za kemikalije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i
- naknadno odluči o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je utvrđenje Općeg suda da žaliteljev argument o tome da je Komisija počinila očitu pogrešku nije nužno podrazumijevao i argument da je Komisija povrijedila obvezu dužne pažnje, pravno pogrešno.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud pravno pogrešno oslonio na navodni nedostatak pravne jasnoće točke 4.1.3.5.5 Priloga I. Uredbi br. 1272/2008 (¹) kao osnove za odbacivanje pravnog argumenta koji je žalitelj zapravo iznio.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud nije mogao osloniti na utvrđenje da je pravni okvir bio složen kako bi opravdao Komisijin propust da u obzir uzme nedostatak topljivosti CTPHT-a (smola, katran ugljena, visoka temperatura). Opći sud je zapravo u ranijim povezanim postupcima presudio suprotno (predmet T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA i dr./Europska Komisija). Budući da sud ni na koji način nije opravdao svoju suprotnu odluku njegovo obrazloženje je nedostavno i proturječno.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud na pogrešan način primijenio kriterij uobičajene dužne pažnje. Prilikom utvrđenja da je Komisija djelovala na način na koji bi djelovalo bilo koje drugo upravno tijelo koje postupka s uobičajenom dužnom pažnjom, upotrijebio je pogrešne i neodgovarajuće točke usporedbe kako bi ocijenio je li Komisija postupala s dužnom pažnjom i na uobičajen način.

Peti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje Općeg suda nedostavno i proturječno s obzirom na to da je sud, bez navođenja dokaza i oslanjajući se isključivo na mišljenje nezavisnog odvjetnika, utvrdio da je Komisija možda imala poteškoća u ispravljanju svoje očite pogreške u ocjeni, sugerirajući time da se Komisijin pristup može opravdati.

Šesti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pravno pogrešno zaključio da se Komisijina pogreška mogla opravdati upućivanjem na načelo opreznosti s obzirom na to da je ustaljena sudska praksa da se na to načelo ne može pozivati tijekom razvrstavanja stvari.

(¹) Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju stvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3. i ispravci SL 2016., L 349, str. 1., SL 2019., L 75, str. 137. i SL 2019., L 117, str. 8.)

Žalba koju je 3. veljače 2021. podnio Bilbaína de Alquitranes, SA protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 16. prosinca 2020. u predmetu T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA/Komisija

(Predmet C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bilbaína de Alquitranes, SA (zastupnici: P. Sellar, *avocat*, K. Van Maldegem, *avocat*, M. Grunchard, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Španjolska i Europska agencija za kemikalije

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i
- naknadno odluči o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je utvrđenje Općeg suda da žaliteljev argument o tome da je Komisija počinila očitu pogrešku nije nužno podrazumijevao i argument da je Komisija povrijedila obvezu dužne pažnje, pravno pogrešno.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud pravno pogrešno oslonio na navodni nedostatak pravne jasnoće točke 4.1.3.5.5 Priloga I. Uredbi br. 1272/2008 (¹) kao osnove za odbacivanje pravnog argumenta koji je žalitelj zapravo iznio.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da se Opći sud nije mogao osloniti na utvrđenje da je pravni okvir bio složen kako bi opravdao Komisijin propust da u obzir uzme nedostatak topljivosti CTPHT-a (smola, katran ugljena, visoka temperatura). Opći sud je zapravo u ranijim povezanim postupcima presudio suprotno (predmet T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA i dr./Europska Komisija). Budući da Opći sud ni na koji način nije opravdao svoju suprotnu odluku njegovo obrazloženje je nedostavno i proturječno.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud na pogrešan način primijenio kriterij uobičajene dužne pažnje. Prilikom utvrđenja da je Komisija djelovala na način na koji bi djelovalo bilo koje drugo upravno tijelo koje postupala s uobičajenom dužnom pažnjom, upotrijebio je pogrešne i neodgovarajuće točke usporedbe kako bi ocijenio je li Komisija postupala s dužnom pažnjom i na uobičajen način.

Peti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje Općeg suda nedostatno i proturječno s obzirom na to da je sud, bez navođenja dokaza i oslanjajući se isključivo na mišljenje nezavisnog odvjetnika, utvrdio da je Komisija možda imala poteškoća u ispravljanju svoje očite pogreške u ocjeni, sugerirajući time da se Komisijin pristup može opravdati.

Šesti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pravno pogrešno zaključio da se Komisijina pogreška mogla opravdati upućivanjem na načelo opreznosti s obzirom na to da je ustaljena sudska praksa da se na to načelo ne može pozivati tijekom razvrstavanja stvari.

(¹) Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju stvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3. i ispravci SL 2016., L 349, str. 1., SL 2019., L 75, str. 137. i SL 2019., L 117, str. 8.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – XC/Komisija

(Predmet T-488/18) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Zapošljavanje – Otvoreni natječaj EPSO/AD/338/17 – Odluka povjerenstva za odabir da se tužitelju ne odobri sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja – Načelo nediskriminacije na temelju invalidnosti – Pristup dokumentima – Odbijanje zahtjeva za pristup pitanjima postavljenima na testiranju – Tajnost rada povjerenstva za odabir – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Otvoreni natječaj EPSO/AD/356/18 – Popis uspješnih kandidata – Tužba za poništenje – Nepostojanje pravnog interesa – Nedopuštenost – Odgovornost”)

(2021/C 128/38)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: XC (zastupnik: C. Bottino, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Spina i L. Vernier, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke povjerenstva za odabir otvorenog natječaja EPSO/AD/338/17 od 4. prosinca 2017. o tome da se tužitelju ne odobri sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja, kao drugo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Komisije C(2018) 3969 od 19. lipnja 2018. u području pristupa dokumentima, kao treće, zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje popisa uspješnih kandidata u okviru otvorenog natječaja EPSO/AD/356/18 objavljenog 22. svibnja 2019. i, kao četvrto, zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži naknada različitih vrsta štete koje je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi XC nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Santini i dr./Parlament**(Spojeni predmeti T-345/19, T-346/19, T-364/19 do T-366/19, T-372/19 do T-375/19 i T-385/19) ⁽¹⁾**

(„Institucionalno pravo – Jedinствeni status europskih zastupnika – Europski zastupnici izabrani u talijanskim izbornim jedinicama – Odluka br. 14/2018 u području mirovina koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma, Italija) – Izmjena iznosa mirovina talijanskih nacionalnih zastupnika – Posljedična izmjena iznosa mirovina određenih bivših europskih zastupnika izabranih u Italiji koju je proveo Europski parlament – Nadležnost autora akta – Obveza obrazlaganja – Stečena prava – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Pravo na vlasništvo – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Izvanugovorna odgovornost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima“)

(2021/C 128/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Giacomo Santini (Trento, Italija) i 9 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i S. Alves, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje napomena od 11. travnja 2019. i, što se tiče tužitelja u predmetu T-375/19, napomene od 8. svibnja 2019., koje je u slučaju svakog od tužitelja sastavio Parlament i koje se odnose na prilagodbu iznosa mirovina na koje tužitelji imaju pravo nakon stupanja na snagu, 1. siječnja 2019., Odluke br. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a i kojim se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog tih akata.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Giacomo Santini i drugi tužitelji čija su imena navedena u prilogu snosit će, osim vlastitih, i troškove Europskog parlamenta.

⁽¹⁾ SL C 263, 5. 8. 2019.

Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Forte/Parlament**(Predmet T-519/19) ⁽¹⁾**

(„Institucionalno pravo – Jedinствeni status europskog zastupnika – Europski zastupnici izabrani u talijanskim izbornim jedinicama – Odluka br. 14/2018 u području mirovina koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma, Italija) – Izmjena iznosa mirovina talijanskih nacionalnih zastupnika – Posljedična izmjena iznosa mirovina određenih bivših europskih zastupnika izabranih u Italiji koju je proveo Europski parlament – Nadležnost autora akta – Obveza obrazlaganja – Stečena prava – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Pravo na vlasništvo – Proporcionalnost – Jednako postupanje“)

(2021/C 128/40)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Mario Forte (Napulj, Italija) (zastupnici: C. Forte i G. Forte, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i S. Alves, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje napomene od 11. lipnja 2019. koju je sastavio Parlament u pogledu prilagodbe iznosa mirovine na koju tužitelj ima pravo nakon stupanja na snagu, 1. siječnja 2019. Odluke br. 14/2018. koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Mario Forte će, osim vlastitih, snositi i troškove Europskog parlamenta.

(¹) SL C 305, 9. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Sophia Group/Parlament

(Predmet T-578/19) (¹)

(„Ugovori o javnoj nabavi usluga – Postupak javne nabave – Pružanje usluga upravljanja zgradama – Odbijanje ponuditeljeve ponude – Dodjela ugovora drugom ponuditelju – Kriteriji za odabir – Kriteriji dodjele – Ekonomski najpovoljnija ponuda – Uporaba oznaka i potvrda prilikom izrade kriterija dodjele – Obveza obrazlaganja”)

(2021/C 128/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgija) (zastupnici: Y. Schneider i C.-H. de la Vallée Poussin, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: L. Tapper Brandberg i B. Simon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Parlamenta od 30. srpnja 2019. o dodjeli grupe br. 1 ugovora o „pružanju *Buildings HelpDesk* usluga” (Poziv za nadmetanje 06A0010/2019/M011) drugom ponuditelju.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sophia Group nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 363, 28. 10. 2019.

Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – Herlyn i Beck/EUIPO – Brillux (B.home)**(Predmet T-821/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije B.home – Raniji međunarodni verbalni žig B-Wohnen – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)**

(2021/C 128/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Sonja Herlyn (Grünwald, Njemačka) i Christian Beck (Grünwald) (zastupnik: H. Hofmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Njemačka) (zastupnik: R. Schiffer, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. rujna 2019. (predmet R 373/2019-5), u vezi s postupkom povodom prigovora između, s jedne strane, društva Brillux i, s druge strane, S. Herlyn i C. Becka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Sonji Herlyn i Christianu Becku nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 27, 27. 1. 2020.

Presuda Općeg suda od 10. veljače 2021. – El Corte Inglés/EUIPO – MKR Design (PANTHÉ)**(Predmet T-117/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije PANTHÉ – Raniji nacionalni verbalni i figurativni žig PANTHER i raniji figurativni žig Europske unije PANTHER – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijeg žiga“)**

(2021/C 128/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: MKR Design Srl (Milano, Italija) (zastupnik: G. Dragotti, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. prosinca 2019. (predmet R 378/2019-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava El Corte Inglés i MKR Design.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu El Corte Inglés, SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 129, 20. 4. 2020.

Tužba podnesena 29. prosinca 2020. – Stockdale/Vijeće i dr.

(Predmet T-776/20)

(2021/C 128/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Robert Stockdale (Bristol, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženici: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Europska služba za vanjsko djelovanje, Posebni predstavnik Europske unije u Bosni i Hercegovini

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

prije svega:

- u pogledu odluke o otkazu, da je proglasi nezakonitom;
- u pogledu prava koja proizlaze iz ugovora privatnog prava:
 - prekvalificira ugovorni odnos u ugovor o radu na neodređeno vrijeme;
 - utvrdi da je tužitelj pretrpio diskriminaciju u pogledu navedenog razloga otkaza te u tom pogledu naloži tuženicima da plate 10 000 eura na ime nematerijalne štete nanесene psihičkom zdravlju procijenjene *ex aequo et bono*;
 - utvrdi povredu ugovornih obveza tuženika i to, osobito, dostavu valjane prethodne obavijesti u kontekstu raskida ugovora na neodređeno vrijeme;
 - utvrdi da je prema tužitelju postupano nejednako i nezakonito te da, posljedično, naloži tuženicima da ga ponovno vrate na posao, ili, podredno, da mu isplate naknadu procijenjenu na temelju gubitka mogućnosti sklapanja ugovora o radu koju bi imao da je ugovor ostao na snazi do predviđenog roka;
 - posljedično, naloži tuženicima plaćanje tužitelju naknade za neopravdani otkaz (*unfair dismissal*), koja će se konačno utvrditi, a koja je privremeno utvrđena u iznosu od, *ex aequo et bono*, 393 850,08 eura;
 - naloži tuženicima plaćanje kamata na navedene iznose;
- u pogledu drugih prava koja se temelje na diskriminaciji u postupanju prema tužitelju u odnosu na drugo osoblje Europske unije:
 - utvrdi da je tužitelj trebao biti zaposlen kao član privremenog osoblja kod jednog od prva tri tuženika i utvrdi da su prva tri tuženika prema tužitelju postupala na diskriminatoran način, bez objektivnog opravdanja, u pogledu njegovih primanja, prava na mirovinu i pripadajućih pogodnosti, uključujući i u odnosu na jamstvo budućeg zaposlenja;

- naloži prvim trima tuženicima da tužitelju naknade gubitak primanja, mirovine, naknada i pogodnosti, do kojih je došlo zbog povreda prava Zajednice navedenih u ovoj tužbi;
- naloži im da plate kamate na te iznose;
- utvrdi strankama rok da dogovore navedenu naknadu uzimajući u obzir razred i stupanj u kojima je tužitelj trebao biti zaposlen, prosječno napredovanje primanja, napredak karijere, naknade koje je trebao primiti na temelju tih ugovora za privremeno osoblje te usporede dobivene iznose s primanjima koja je tužitelj zaista primio;
- naloži tuženicima snošenje troškova.

podredno:

- naloži institucijama da tužitelju naknade štetu na temelju izvanugovorne odgovornosti zbog nepoštovanja njegovih temeljnih prava u privremeno utvrđenom iznosu od, *ex aequo et bono*, 400 000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na ugovornoj i izvanugovornoj odgovornosti tuženika zbog sljedećih razloga:

- povrede materijalnog prava primjenjivog na tužiteljev ugovor;
- diskriminacije u odluci o otkazu na temelju nacionalnosti i nejednakosti u postupanju u okviru postupka otkaza britanskom državljaninu u Europskoj uniji kao i povrede prava na saslušanje;
- povrede prava zbog uzastopnog korištenja ugovora na određeno vrijeme i povrede načela proporcionalnosti kao i povrede načela jednakosti postupanja i nediskriminacije;
- pravne nesigurnosti i povrede prava na dobru upravu, povrede Europskog kodeksa dobrog administrativnog postupanja i povrede prava na slobodno kretanje radnika.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti odluke o otkazu tužitelju. Ovaj se razlog dijeli na dva dijela.

- Prvi dio temelji se na povredi prava primjenjivog na njegov ugovor o radu (kvalifikacija ugovora, pravila u pogledu otkaza, nezakonito postupanje u odnosu na drugo britansko osoblje koje radi za Uniju, itd.). Podredno, tužitelj ističe da su to ista načela, sadržana u instrumentima europskog prava, koja se primjenjuju kako bi se postigli isti rezultati.
- Drugi dio temelji se postojanju diskriminacije među radnicima u okviru institucija, osobito, uzimajući u obzir prava priznata privremenom osoblju (neplaćanje raznih naknada, doprinosi mirovinskom fondu, naknada troškova, itd.).

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju izvanugovorne odgovornosti koju je tužitelj istaknuo u slučaju ako bi se dijelovi tužbenog zahtjeva vezani za ugovornu odgovornost tuženika morali smatrati nedopuštenima ili neutemeljenima.

Tužba podnesena 17. siječnja 2021. – VI/Komisija**(Predmet T-20/21)**

(2021/C 128/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VI (zastupnici: G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) od 7. listopada 2020. koju je tužitelj zaprimio 7. listopada 2020., a kojom se odbija tužiteljeva žalba podnesena 27. svibnja 2020., uključujući i odbijanje njegova zahtjeva za naknadu štete u iznosu od 50 000 eura;
- poništi odluku EPSO-a/povjerenstva za odabir od 27. veljače 2020. kojom se odbija tužiteljev zahtjev za preispitivanje odluke povjerenstva za odabir da mu se ne odobri sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja;
- poništi odluku EPSO-a/povjerenstva za odabir od 26. lipnja 2019. da se tužitelja ne uvrsti na popis uspješnih kandidata natječaja EPSO/AD/363/18 (AD7) – Administratori u području carina;
- poništi obavijest o otvorenim natjecajima EPSO/AD/363/18 – Administratori (AD 7) – Administratori u području carina, objavljenu 11. listopada 2018. ⁽¹⁾, i u cijelosti popis uspješnih kandidata i imena kandidata uvrštenih na taj popis na temelju gore navedenog natječaja;
- naloži tuženiku plaćanje naknade štete u visini od 70 000 eura, nastale zbog gore navedenih nezakonitih pobijanih odluka;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni tužiteljeva profesionalnog iskustva – Neispitivanje zahtjeva na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju – Zloupotreba ovlasti povjerenstva za odabir i povreda članka 27. Pravilnika o osoblju zbog očito neprimjerenog izbora člana povjerenstva za odabir za vođenje razgovora s tužiteljem – Nepravilna ocjena tužiteljevih odgovora na pitanja – Povreda obveze provođenja usporedne i objektivne procjene kandidata i povreda načela jednakog postupanja i jednakih mogućnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepravilnoj ocjeni tužiteljevih odgovora na pitanja člana povjerenstva za odabir – Povreda Priloga I. točke 1. i Priloga II. točke 2. obavijesti o natjecaju – Očita pogreška u ocjeni tužiteljevih odgovora na pitanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i članka 296. UFEU-a.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nestabilnosti sastava povjerenstva za odabir tijekom usmene faze natječaja – Nedostatak dostatnih mjera koordinacije kako bi se osigurala dosljedna i objektivna procjena, jednake mogućnosti i jednako postupanje s kandidatima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1., 2., 3. i 4. Uredbe br. 1 iz 1958. ⁽²⁾ – Povreda članka 1.d i 28. Pravilnika o osoblju te članka 1. stavka 1. točke (f) Priloga III. tom pravilniku – Povreda načela jednakog postupanja i nediskriminacije.

⁽¹⁾ SL 2018., C 368A, str. 1.

⁽²⁾ Uredba br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom Vijeća br. Uredbom Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih uređaba i odluka u područjima slobodnog kretanja robe, slobode kretanja osoba, prava poduzeća, politike tržišnog natjecanja, poljoprivrede, sigurnosti hrane, veterinarstva i fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, poreza, statistike, transeuropskih mreža, pravosuđa i temeljnih prava, pravde, slobode i sigurnosti, okoliša, carinske unije, vanjskih odnosa, vanjske, sigurnosne i obrambene politike i institucija zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL 2013., L 158, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 10., str. 31.)

Tužba podnesena 14. siječnja 2021. – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisija

(Predmet T-22/21)

(2021/C 128/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: D. Luff i R. Sciaudone, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi dopis Europske komisije od 4. studenoga 2020. (Ref. Ares(2020)6365704) koji se odnosi na likvidaciju financijskog jamstva na koju se poziva tursko ministarstvo znanosti, industrije i tehnologije – GU za EU i vanjske poslove – Uprava za financijske programe Unije;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze dužne pažnje, načela nepristranosti, jednakosti oružja i članka 78. Financijske uredbe ⁽¹⁾.
 - Tvrdi se da Komisija nije provjerila odluku o likvidaciji jamstva koje su preuzele turske vlasti. Naime, Komisija je od turskih vlasti zatražila da same provjere odluku. Tim postupanjem povređuje se članak 78. Financijske uredbe tumačen zajedno s člancima 80., 81. i 82. Delegirane uredbe ⁽²⁾. U skladu s tim odredbama, dužnosnik Unije za ovjeravanje osobno bi trebao provjeriti dokumente.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.
 - Tužitelj tvrdi da se u pobijanoj odluci nije pružilo dovoljno informacija koje bi omogućile utvrđivanje je li akt osnovan odnosno je li zahvaćen nedostatkom koji bi eventualno dopustio osporavanje njegove zakonitosti pred sudovima Unije i, kao drugo, koje bi tim istim sudovima omogućile da preispitaju zakonitost tog akta.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje.

- Tvrdi se da tužitelj nije sudjelovao u upravnom postupku koji je Komisija provela kako bi odlučila hoće li europsku delegaciju u Ankari uputiti da supotpíše likvidaciju jamstva.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.

- Tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti time što je propustila uravnotežiti zahtjev naručitelja i iznose dugovane tužitelju.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni uvjeta za likvidaciju jamstva.

- Tvrdi se da je pobijana odluka zahvaćena očitom pogreškom u ocjeni uvjeta, sve povezano s navodnom povredom ugovora o uslugama, primjenjivih na likvidaciju jamstva.

(¹) Uredba (EU, Euratom) Vijeća br. 966/2012 od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.)

(²) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.)

**Tužba podnesena 21. siječnja 2021. – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional
(SO COUTURE)**

(Predmet T-30/21)

(2021/C 128/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Clichy, Francuska) (zastupnici: M. Treis i E. Strobel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije „SO COUTURE” – prijava za registraciju br. 12 194 015

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. studenoga 2020. u predmetu R 158/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-a i svim intervenijentima snošenje troškova ove žalbe.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća prilikom provedbe opće ocjene i ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 21. siječnja 2021. – PZ/Komisija**(Predmet T-49/21)**

(2021/C 128/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PZ (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi izvješće o ocjeni za 2019. koje obuhvaća razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2019., dostavljeno tužitelju 19. veljače 2020.;
- i, u mjeri u kojoj je to potrebno, poništi odluku od 23. listopada 2020. (koja je tužitelju dostavljena 30. listopada 2020.) kojom se odbija tužiteljeva žalba od 26. lipnja 2020. i
- naložiti tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni koje je počinio tuženik.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja koju je počinio tuženik.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljeva prava na saslušanje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku neovisnosti ocjenjivača.

Tužba podnesena 25. siječnja 2021. – ClientEarth/Komisija**(Predmet T-52/21)**

(2021/C 128/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: O. Brouwer, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi prešutnu odluku tuženika od 16. studenoga 2020. o odbijanju pristupa određenim zatraženim dokumentima koji se odnose na kontrolu ribarstva u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001⁽¹⁾ i Uredbom (EZ) br. 1367/2006⁽²⁾;

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog osnovanosti tužbe ističe jedan tužbeni razlog, kojim se navodi da, kao rezultat propusta da se tužitelju, u rokovima za obradu ponovljenih zahtjeva iz članka 8. stavka 1. i članka 8. stavka 2. Uredbe 1049/2001, dostavi izričita odluka u pogledu njegovog zahtjeva za pristup, tuženik je prešutno odbio dati pristup u smislu njezina članka 8. stavka 3. Navodi se da odluka o tom prešutnom odbijanju nije bila obrazložena i tužitelj stoga navodi da bi trebala biti poništena zbog Komisijine povrede obveze obrazlaganja u skladu s člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, člankom 41. stavkom 2. trećom alinejom Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 296. UFEU-a.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

(²) Uredba (EZ) br. 1367/2006 od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

Tužba podnesena 5. veljače 2021. — Mendes de Almeida/Vijeće

(Predmet T-75/21)

(2021/C 128/50)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužiteljica: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (zastupnici: R. Leandro Vasconcelos i M. Marques de Carvalho, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Provedbenu odluku Vijeća 2020/1117 od 27. srpnja 2020. o imenovanju europskih tužitelja Ureda europskog javnog tužitelja, u dijelu u kojem je njome José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, kandidat kojeg je odredio Portugal, imenovan europskim tužiteljem Ureda europskog javnog tužitelja kao član privremenog osoblja u razredu AD 13 na razdoblje od tri godine od 29. srpnja 2020. koje se ne može obnovljati.

— naloži snošenje troškova Vijeću Europske unije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravila koja se primjenjuju na imenovanje europskih tužitelja koja jamče načelo neovisnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Tužiteljica tvrdi da činjenica da je portugalska vlada u dopisu poslanom Vijeću Europske unije 29. studenoga 2019. osporila rangiranje kandidata koje je predložila sama Vlada a koje je sastavilo povjerenstvo za odabir, predviđeno člankom 14. stavkom 3. Uredbe (EU) 2017/1939, i izrazila sklonost drugom kandidatu te činjenica da se Vijeće složilo, dovode u pitanje strukturu postupka imenovanja europskih tužitelja kojoj je cilj jamčiti neovisnost Ureda europskog javnog tužitelja i europskih tužitelja. Legitimnost europskih tužitelja proizlazi iz institucija Unije koje sudjeluju u postupku imenovanja, osobito Vijeća Europske unije ali i Europskog parlamenta, a ne iz sudjelovanja nacionalnih vlada. Predmetni dopis portugalske vlade i činjenica da ga je Vijeće prihvatilo ozbiljno dovode u pitanje neovisnost i stoga kredibilitet Ureda europskog javnog tužitelja i europskih tužitelja.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitijoj pogrešci u temeljima odluke. Tužiteljica osobito tvrdi da je dopis od 29. studenoga 2019., koji je portugalska vlada poslala Vijeću, sadržavao dvije velike pogreške, koje je uostalom priznala i sama Vlada. Te su se pogreške sastojale od toga da je kandidat kojeg je odabrala portugalska vlada u šest navrata naveden kao „zamjenik javnog tužitelja José Guerra” i od tvrdnje da je navedeni tužitelj obavljao dužnosti provođenja istrage i podizanja optužnice u važnom predmetu u području kaznenih djela usmjerenih protiv financijskih interesa Europske unije. Međutim, tužitelj imenovan pobijanim aktom nije niti je bio zamjenik javnog tužitelja a nije ni sudjelovao u istražnoj fazi navedenog predmeta. Iako je točno da Vijeće poriče da su te dvije pogreške bile relevantne za njegovu odluku, također je točno da ih ono nikad nije spomenulo niti ih je ispravilo, unatoč tomu što je prihvatilo ostale tvrdnje koje je portugalska vlada navela u dopisu. Vijeće se pogreškama bavilo tek nakon objave predmetnih činjenica, što je uostalom dovelo do znatnog negodovanja javnosti kako u Portugalu tako u Europi.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na iskrivljavanju ovlasti. Tužiteljica tvrdi da se ciljevi s obzirom na koje su dodijeljene ovlasti Vijeću Europske unije u području postupka odabira i imenovanja europskih tužitelja sastoje od jamčenja neovisnosti tijela i od imenovanja najsposobnijih nacionalnih kandidata koji daju sva jamstva neovisnosti za izvršavanje dužnosti europskog tužitelja. Intervencija portugalske vlade i djelovanje Vijeća bili su namijenjeni ili su barem doveli do rezultata koji je različit od navedenih. Odabir i potom imenovanje europskog tužitelja pobijanim aktom ne pridonose nužno imenovanju najsposobnijih nacionalnih kandidata koji daju sva jamstva neovisnosti za obnašanje dužnosti europskog tužitelja, nauštrb ciljeva koji proizlaze iz navedenih uredbi i odluka i ugrožavaju legitimnost imenovanih tužitelja i kredibilitet samog tijela.

Tužba podnesena 12. veljače 2021. – Darment/Komisija

(Predmet T-92/21)

(2021/C 128/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Darment Oy (Helsinki, Finska) (zastupnici: C. Ginter, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku da smanji kvote dodijeljene tužitelju za 2021. godinu za stavljanje fluorouglikovodika na tržište o čemu je tužitelj bio obaviješten putem tuženikovog sustava portala F-Gas 15. prosinca 2020. i porukom elektroničke pošte od 12. siječnja 2021.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 266. UFEU-a jer je tuženik izrekao tužitelju kaznu iako je Sud poništio tuženikovu odluku u kojoj je potonji utvrdio da je tužitelj u 2017. godini premašio svoju kvotu stavljanja na tržište fluorouglikovodika i za to mu izrekao kaznu.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 25. stavka 2. Uredbe (EU) br. 517/2014 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 42. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer je tuženik nastavio izricati kaznu tužitelju.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 517/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o fluoriranim stakleničkim plinovima i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 842/2006. Tekst značajan za EGP (SL 2014., L 150, str. 195.)

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Boshab/Vijeće

(Predmet T-103/21)

(2021/C 128/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 6. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 6. Priloga I. toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi njegovih prava obrane. Tužitelj iznosi više prigovora glede povrede prava obrane tijekom postupaka na temelju kojih je Vijeće donijelo i produljilo mjere ograničavanja protiv njega te se osobito poziva na povredu njegova prava na saslušanje u prihvatljivim uvjetima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, jer je Vijeće utvrdilo tužiteljevu upletenost u djela koja predstavljaju ozbiljne povrede ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongo. Tužitelj kritizira kontekst preispitivanja koje je prethodilo produljenju mjera ograničavanja protiv njega i osporava bilo kakvu trenutačnu upletenost u djela na kojima se temelji odluka o njegovu uključivanju na popis osoba obuhvaćenih Odlukom Vijeća 2010/788/ZVSP od 20. prosinca 2010. o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2008/369/ZVSP (SL L 336, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 191.).

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kande Mupompa/Vijeće

(Predmet T-104/21)

(2021/C 128/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na br. 7. priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020., u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na br. 7. priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe dva tužbena razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kanyama/Vijeće

(Predmet T-105/21)

(2021/C 128/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 4. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 4. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga koja su u biti istovjetna ili slična onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kazembe Musonda/Vijeće

(Predmet T-106/21)

(2021/C 128/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratska republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 8. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 8. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga koja su u biti istovjetna ili slična onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Amisi Kumba/Vijeće**(Predmet T-107/21)**

(2021/C 128/56)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 2. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 2. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga koja su u biti istovjetna ili slična onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ilunga Luyoyo/Vijeće**(Predmet T-108/21)**

(2021/C 128/57)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020., u dijelu u kojem se njome tužitelj zadržava na broju 3. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020., u dijelu u kojem se njome tužitelj zadržava na broju 3. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Mutondo/Vijeće

(Predmet T-109/21)

(2021/C 128/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na br. 11. priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na br. 11. priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe dva tužbena razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Kampete/Vijeće

(Predmet T-110/21)

(2021/C 128/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 1. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 1. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični tužbenim razlozima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Numbi/Vijeće**(Predmet T-112/21)**

(2021/C 128/60)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: John Numbi (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojemu se njome zadržava tužitelja na br. 5. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 5. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Team Beverage/EUIPO (Beverage Analytics)**(Predmet T-113/21)**

(2021/C 128/61)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Team Beverage AG (Bremen, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i N. Willich, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije Beverage Analytics – Prijava br. 18 101 437

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. prosinca 2020. u predmetu R 727/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome odbija tužiteljeva žalba protiv tuženikove odluke od 21. veljače 2020.;
- Naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. veljače 2021. – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)

(Predmet T-114/21)

(2021/C 128/62)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švicarska) (zastupnik: H. Twelmeier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije doglover – Prijava br. 18 107 487

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2020. u predmetu R 720/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. veljače 2021. – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)**(Predmet T-115/21)**

(2021/C 128/63)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švicarska) (zastupnik: H. Twelmeier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije catlover – Prijava br. 18 107 485

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2020. u predmetu R 717/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 18. veljače 2021. – Deichmann/EUIPO – Munich (prikaz dvije ukrštene pruge postavljene na strani cipele)**(Predmet T-117/21)**

(2021/C 128/64)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Deichmann SE (Essen, Njemačka) (zastupnici: C. Onken, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: Druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (prikaz dvije ukrštene pruge postavljene na strani cipele) – žig Europske unije br. 2 923 852

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2020. u predmetu R 2882/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 94. stavka 1. prve rečenice Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. druge rečenice Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 22. veljače 2021. – Cilem Records International/EUIPO –KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Predmet T-118/21)

(2021/C 128/65)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Cilem Records International UG (Augsburg, Njemačka) (zastupnik: E. Hecht, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: KVZ Music Ltd (Sofia, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije HALIX RECORDS – prijava br. 16 288 235

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. siječnja 2021. u predmetu R 1060/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku od 28. siječnja 2021. i odluku EUIPO-a od 25. svibnja 2020. koje se odnose na žig Europske unije br. 016288235 i prihvati tužiteljev prigovor protiv registracije žiga Europske unije br. 16288235 od 17. travnja 2017.;

- podredno, poništi pobijanu odluku od 28. siječnja 2021. i vrati predmet žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ramazani Shadary/Vijeće**(Predmet T-119/21)**

(2021/C 128/66)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojemu se njome zadržava tužitelja na br. 10. Priloga toj odluci;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 10. Priloga toj uredbi;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

Tužba podnesena 19. veljače 2021. – Ruhorimbere/Vijeće**(Predmet T-120/21)**

(2021/C 128/67)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/2033 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 9. Priloga toj odluci;

-
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/2021 od 10. prosinca 2020. u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 9. Priloga toj uredbi;
 - naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični tužbenim razlozima istaknutima u predmetu T-103/21, Boshab/Vijeće.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR